

Takva

06

Baş Yazı
Bilal Özbuğday

22

Laikliğin
Doğuşu
Ali Mücahit Orakçı

28

Nasihatçının
Hazırlığı
Hüseyin Oral

34

Apaçık
İki Yol
Erhan Yıldız

Takva

Kasım 2021

Apaçık İki Yol

Erhan Yıldız

34

Casus Yazılım Pegasus

Burak Eryılmaz

60

Çocuğun Dünyasında Oyun ve Önemi

Meyrem Hafsa

56

Laikliğin Doğuşu

Ali Mucahit Orakçı

22

Şeriat

Bilal Özbuğday

06

Rebiülevvel 1443

Nasihatçinin Hazırlığı

Hüseyin Oral

28

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd, ancak Allah (cc) içindir. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah (cc) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Salat ve selam da O'nun, bizlere rehber olması için gönderdiği peygamberi Muhammed'e olsun.

Son dönemde dünyadaki bazı gelişmelerden ötürü gündeme çokça gelen ve içinde bulunduğumuz toplumun ekseriyetinin korktuğu, çekindiği ama Allah'ın (cc) biz kulları için tayin ettiği, insanoğlunun dünya hayatına en uygun sistem olan ve toplum istemese de Müslümanların dünyadaki tek isteği olan şariat konusunu ele aldık ve kapak yazısı olarak belirlerdik.

Akide bölümümüzde geçen sayıdan devam eden ve bir sonraki ayda da devam edecek olan laisizmi, doğuşunu ve gelişim sürecini ele aldığımız yazımızı okuyabileceksiniz.

Dergimizin içerisindeki, kıymetli yazarlarımızın, özenle hazırladıkları diğer yazılarında okumanız ve faydalanmanız dileği ile...

Başarı Allah'tandır.

Velhamdulillahi Rabbil âlemin...

Editor

Rebiülevvel 1443 | Kasım 2021 | ISSN: 2757-9743

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü

Ramazan Işılak

Yayın Türü

Yerel Süreli / Bir Ayda Bir Yayınlanır.

Teknik Hazırlık

Takva Media

Dağıtım ve Satış Yeri

Fevzi Çakmak Mh. 10456. Sk.

NO:13 Karatay/KONYA

www.takvadergisi.org

Abonelik

0552 822 74 42

Baskı & Cilt

Güler Ofset

Fevzi Çakmak Mh. 10448. Sk. No:26

Karatay / KONYA - 0532 662 94 21

www.guleroftset.com

Setifika No: 49360

Dergi İçerisinde Yer Alan

Yazılardan İlgili Yazar Mesuldür.

Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

06

ŞERİAT

Bilal Özbuğday

22

LAİKLİĞİN DOĞUŞU

Ali Mücahit Orakçı

28

NASİHATÇİNİN HAZIRLIĞI

Hüseyin Oral

34

APAÇIK İKİ YOL

Erhan Yıldız

40

CEMEL VAKASINA GİDEN YOL

Mustafa Yakupoğlu

44

FAYDASIZ İLMİN ALAMETİ

İbn-i Receb el-Hanbeli (Salih Bağırhan tarafından tercüme edilmiştir.)

50

HÜZÜN YILI

Bilal Özbuğday

56

ÇOCUĞUN DÜNYASINDA OYUN VE ÖNEMİ

Meryem Hafsa

60

CASUS YAZILIM PEGASUS

Burak Eryılmaz

64

TAVSİYE KİTAP (Hasis Karşıtları Ne Yapmak İstiyor?)

Abdullah Talip

ŞERİAT

Bilal Özbuğday

bilalozbugday@takvadergisi.org

Allah'a hamd, Rasulü'ne salât ve selam olsun. Allah Teâlâ insanı yaratmış, dünyaya göndermiş ve onlara nasıl yaşamaları gerektiği ile alâkalı yol işaretleri ve birer rehber niteliğinde kitaplar, peygamberler ve şeriatlar göndermiştir. Allah Teâlâ insanı yeryüzüne gönderdikten sonra başıboş bırakmayarak, kendisinin dikkat etmesi gereken kurallar dizisini, ümmetler için razı olduğu yaşam biçimini kitapları ve peygamberleri vesilesi ile insanlara ulaştırmıştır.

Nitekim Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

“İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zanneder.”¹

İnsan kendisine emir verilmeyecek, yasak konulmayacak, iyiliklerine, taâtlere mükâfaat, kötülüklerine ise bir ceza verilmeyecek mi zanneder? Bu doğru bir kanaat değildir. İnsan başıboş da değildir. Ne dünya da ne de dünya sonrası hayatta insan başıboş değildir.

İnsanı yoktan var eden, onu yaratan ve onu birtakım his ve duygular ile donatan Allah Teâlâ'dır. İnsanın hiç adı anılmaz bir varlık iken de, yarattığında ve yarattıktan sonrası için de en iyi bilen Allah Teâlâ'dır. İnsanı en iyi bilen Rabbimiz insanoğlu için bir takım kurallar belirlemiş, uyması gereken emir ve yasaklar koymuştur. Buna, yani insanın uyması gereken bir sistem ve din koymaya, belirlemeye en fazla hak sahibi

zaten insanın sahibi, rabbi, yoktan var edicisi olan Allah'tır (cc). Çünkü sıradan bir elbise, gömlek alsanız, bu ürünün üreticisinin, ürün hakkındaki uyarılarına veya nasıl kullanılması gerektiğine dair talimatını göz önünde bulundurmak suretiyle o elbiseyi kullanmaya gayret edersiniz. Bu husustaki gayretiniz herhangi bir hata etmemek ve ortaya çıkacak menfaatin kesintiyi uğramaması içindir. İşte Allah Teâlâ da insanın yoktan var edicisi, bir nevi üreticisidir. İnsanın hangi zamanlarda neye kızaçağını, neye sevineceğini, ne zaman rahatsızlık duyup, nelerden nefret edeceğini, nelerden hoşlanacağını herkesten daha iyi bilendir. Dolayısıyla insan için sevip, razı olduğu, gönderdiği sistem İslam şeriatıdır.

İnsanoğlu fert ve toplum olarak İslam şeriatına göre hayat sürecektir ve bu nizamı uyacak olursa felah bulacaktır. Eğer insan onun haricindeki sistemleri ve ideolojileri benimseyecek, yollarından giderek takip edecek olursa bedbaht olacak ve arzuladığına da ulaşamayacaktır.

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı seçtim.”²

¹ (75/ Kıyamet 36)

² (5/ Maide 3)

Konu ile ilgili başka bir ayette ise Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَآخِزْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمَنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

"(Ey Muhammed!) Sana da o Kitap'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi, elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat verdiği şeylerde sizi imtihan etmek için ümmetlere ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir."³

Biz bu kitabı sana indirdik. Bu kitap yani Kur'an diğer kitapların destekleyicisi ve doğrulayıcısıdır. Çünkü Allah'tan (cc) gelen tüm kitaplar aynı kaynaktan olduğundan dolayı birbirleriyle çelişmezler. Allah Teâlâ tüm kitaplarında aynı asıllardan bahsetmektedir. Bir kitabında asıl diye bahsetmiş olduğu bir gerçeği, bir başka kitabında detay bir konu olarak getirmez. Allah'ın (cc) birlenmesinin gerekliliği, O'na ortak koşmanın yasaklanması, Allah'ın haklarının eksiltilmeksizin Allah'a verilmesinin gerekliliği gibi konular tüm kitaplarda aynı önemle anlatılmaktadır. Ancak kitabın gönderildiği kavme göre bazı detaylar, bazı haram ve helaller o kavme Rabbimizin

bir hikmeti gereği değişebilir. İşte bu asıllar yönünden hiçbir kitap bir diğer kitap ile çelişmez. Dolayısıyla da kitapların sonuncusu Kur'an, diğer kitapları doğrular ve tasdik eder.

Onların aralarında hükmettiğinde, Allah'ın indirdiğiyle yani O'nun kitabı ile şeriat ile hüküm ver. Sana geleni bırakarak onların hevalarına tabi olma. Çünkü hakkın dışında dalalet, sapıklık ve hevaya uymaktan başka bir şey yoktur. Hak ve doğru olan Rabbimizden gelenidir. Rabbimizden gelenin dışındakilerin tamamının kaynağı ise farklı farklı insan ürünü kurallar ve kanunlardır. İnsanlara dayanan her şey ise ya hevalarına ya akıllarına ya da nefislerine dayanmaktadır. Bu özelliklere sahip bir sistem ya da kurallar ise, eksik, nakıs, yanlışır.

Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol kıldık. Allah Teâlâ'nın göndermiş olduğu peygamberler için farklı farklı şeriatlar ve yollar Allah tarafından tayin edilmiş ve belirlenmiştir. Bu belirlenen şeriatlarda detay konularda farklılıklar söz konusudur. Ancak nasıl ki beşeri anayasalar da değiştirilmez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez kanunlar var ise Allah Teâlâ'nın da değişmez yasaları ve kanunları vardır. Onlarda herhangi bir değişiklik söz konusu değildir. Ancak bu ayeti kerimde bahsettiği şey ise ümmetlerin farklılıklarına göre hepsine farklı şeriatların verilmesidir. Bu farklılıklar Allah'ın dilemesiyledir. Allah Teâlâ eğer dileseydi herkes için, tüm insanlık için tek bir kitap, tek bir peygamber göndermeye güç yetirirdi. Ancak bunu dilemedi. Aksine ümmetler için farklı farklı peygamberler ve şeriatlar göndererek onları denemek, sınamak istedi. Ta ki kitabına, şeriatına kimlerin sahip çıkıp, kimlerin ise terk edeceği, bırakacağı ortaya çıksın.

³ (5/ Maide 48)

وَأَن اِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمَ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

“Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.”⁴

Rabbimiz bir önceki ayetteki hakikati tekrar vurgulayarak devam etmektedir. Bu ayetin diğer ayetten farkı ise, seni Allah'ın indirdiğinden şaşırtmalarından sakın. Bazen batılın savunucuları direkt olarak Allah'ın kitabından insanları sakındırırken, bazen de hak ile batılı karıştırmak suretiyle batılı hakmış gibi ortaya koyma gayretinde olurlar. Bundan da sakınmak gerekir. Ya da bir batılı hak ile bazı benzer özellikleri varmışçasına ortaya koyarak asıl kaynaktan, şeriattan, Allah'ın kitabından uzaklaştırmaya çalışırlar. Eğer Allah'ın kitabından yüz çevirecek olurlarsa bu onların başına gelebilecek en büyük musibetlerden birisidir. Çünkü bir toplumun refahı, adaleti, izzeti Allah'ın kitabında, sisteminde ve şariatındadır. Eğer toplumlar bunları başka sistemlerde arayacak olurlarsa, Allah'ın indirdiğinden yüz çevirecek olurlarsa hem dünyada hem de ahirette karşılığını göreceklerdir. Dünyada karşılaşacakları şey zillet, zulüm, sıkıntı ve felakettir.

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

“Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükümünü mü istiyorlar? Kesin olarak inancak bir toplum için, kimin hükmü Allah'inkinden daha güzeldir?”⁵

Allah'ın (cc) indirdiğinin dışındaki hükümler cahiliye hükümleridir. Allah'ın sisteminin dışında kalan tüm sistemler cahiliye sistemleridir. Bu ayetlerin hepsi arka arkaya gelmiştir. Allah'ın indirdiği, hükümler ve şariatının dışındakini talep eden kimse cahiliyeyi talep etmiştir. Cahiliye hükümlerini ve sistemlerini talep etmiştir. İnsan bu durumu akledcek olsa Allah'tan hüküm, hikmet ve adalet bakımından daha iyi kimsenin olmayacağını farkına varır.

Rabbimiz bu ayetlerin öncesindeki bir ayetinde ise şöyle buyurmaktadır;

وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

“Eğer hükmedecek olursan, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, âdil davrananları sever.”⁶

Farklı ümmetlere ait çeşitli şariatlar, zaman ve hâllere göre değişen hükümler olup, hepsi de geçerli oldukları dönemde adaletin ifadesidirler. Adaletin asıl kaynağının Allah'ın teşri buyurduğu hükümler olduğunu göstermektedir. Çünkü bu hükümler adaletin en ileri derecesini içerirler. Buna muhalif olan her şey ise zulüm ve haksızlıktır. Yukarıda izah etmeye çalıştığımız ayetler ise bu ayetten sonra gelmesi bunu açıkça ortaya koymaktadır.

⁴ (5/ Maide 49)

⁵ (5/ Maide 50)

⁶ (5/Maide 42)

Şeriat belirleme yetkisi Allah Teâlâ'ya ait bir husustur. Yasak ve serbest belirleme yetkisi, sistem ve hayat prensiplerini belirlemek O'nun hakkıdır.

Şeriat luğat itibariyle kaynak anlamına gelmektedir.

Istılahta ise şeriat; Allah'ın kitabı olan Kur'an ile Rasulullah'in (sav) söz ve fiillerini kaynak alan bir ilahî hukuk sistemidir.

أَمْ لَهُمْ شُرَكُؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللَّهُ وَلَوْ أَنَّ كَلِمَةَ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Yoksa Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine tutulacak yol kılan ortakları mı var? Eğer (cezaların ertelenmesine dair) kesin hükmü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz, zalimler için elem dolu bir azap vardır."⁷

Şeriat Allah Teâlâ'nın kulları için razı olduğu sistemdir. Kullarının dünya hayatı içerisinde nasıl hareket edecekleri, ne şekilde bir hayat süreceklerinin sınırlarını belirleyen bir yönetim biçimidir. Allah Teâlâ kulları için şeriattan razı olmuş ve bu sistemin pratiği noktasında da peygamberini göndererek nasıl yaşanacağını kullarına göstermiştir. Bununla beraber hayatın hiçbir alanında boşluk bırakmamıştır. Öyle bir sistemden bahsediyoruz ki devlet idare biçiminden, miras taksimine, ceza hukukundan sosyal alandaki konulara kadar her alanda söz söylemiş, kurallar koymuş bir sistemdir. Bu sistemden nasıl devlet yöneteceğinizi de, hacetinizi giderirken adabınızın nasıl olması gerektiğini de öğrenebiliyorsunuz.

Şeriat zannedildiği gibi sadece el kesen, recmeden, kafa kesen bir sistem değildir. Şeriat hırsıza, zina edene, içki içene, tecavüz edene ceza verirken bu suçlulara ceza vermekten ziyade toplumun malını, canını, ırzını, aklını ve dinini korumak için bu cezayı verir. Şeriat bu beş hususu korumak için vardır. Hırsızın eli kesilirken asıl itibariyle öncelenen şey toplumun malını korumaktır. Katile kısas uygularken, toplumun canını, zina edeni recmederken toplumun ırzını, içki içene had uygularken toplumun aklını, irtidat edene ceza verirken de toplumun dinini korumayı göz önünde bulundurur. Çünkü İslam dininde toplumun maslahatı ferdin maslahatından önce gelir. Bir insana ceza verilirken onun tek başına zararına olabilir, ancak burada göz önünde bulundurulacak ve korunulacak olan şey toplumdur.

Şeriat eksiksiz bir sistemdir. İnsanın refahı, huzur ve mutluluğu İslam şeriatındadır. İslam şeriatının muadili olarak gösterilen hiçbir sistem insanı huzur ve mutluluğa götüremez. Çünkü eksik, yetersiz ve insan ürünüdür. İslam şeriatı ise mükemmel ve eksiksiz bir sistemdir.

Rasulullah (sav) Bedir savaşında ordunun saflarını düzeltirken elindeki bir sopa ile sahabelerin karınlarına hafifçe vuruyordu. Bu şekilde safların düzenini sağlamaya çalışırken sahabelerden Sevad bin Gazıyye, Efendimize "Canımı acıttın ey Allah'ın Rasulü!" diyerek kısas almak istediğini söyledi. Efendimiz ise tereddüt etmeksizin kendisine vurmasını istedi. Ancak Sevad, "Benim karnım çıplaktı ey Allah'ın Rasulü!" dedi. Bunun üzerine Rasulullah (sav) karnını açtı ve vurmasını istedi. Sevad bin Gazıyye ise Rasulullah'ın (sav) bedeninden öperek şöyle dedi; "Ey Allah'ın Rasulü! (sav) şimdi bir savaşa gireceğiz, belki şehit olurum. Bu yüzden bedenime en son temas eden bedeninin senin bedeninin olmasını arzu ettim."

⁷ (42/ Şura 21)

Bu kıssa şeriatın güzelliğini ortaya koymaktadır. Sıradan bir kişi dahi bir idareciden hak iddia edip, hakkını aldığı başka bir sistem var mıdır?

Ömer'in (ra) döneminde asıl adı Nüfeyl olan Ebu Bekre, Basra'da yaşayan bir sahabe idi. Eniştesi Utbe bin Gazvan vefat ettikten sonra Basra'ya vali olan Muğire bin Şube'nin son dönemdeki ahvalini beğenmez olmuştu. Bir gün yanına gelen Naf'i, Şibl ve Ziyad ile birlikte oturmaktaydılar. Bu kimseler Ebu Bekre'nin ya ana tarafından ya da baba tarafından kardeşiydiler. Otururken esen rüzgâr odalarının perdesini kaldırdı. Perdeyi kapatmak için ayağa kalkan Ebu Bekre şaşırır, gözleri büyür ve kardeşlerini çağırarak, gördüklerini onlara da gösterir. Gördükleri şey Muğire bin Şube'nin yabancı bir kadınla olan münasebetidir. Hemen Ömer'e (ra) bir mektup ile durumu bildirir. Ömer (ra) ise Ebu Musa el Eşarî'yi bir grup sahabe ile birlikte Basra'ya iki mektup ile gönderir. Muğire bin Şu'be ve şahitler Medine'ye çağırılır, yeni vali olarak ise Ebu Musa el Eşarî tayin edilir. Medine'ye gelen şahitleri Ömer (ra) dinlemeye başlar. Ebu Bekre, Nafi ve Şibl aleyhte şahitlik ederler. Ancak sıra Ziyad'a geldiğinde onun şahitliği ise tam olarak görmediği yönünde aleyhte eksik bir şahitlik idi. Bunun üzerine Ömer (ra), Ziyad'ın şahitliğini Muğire'nin recmden kurtuluşu için bir gerekçe saydı. Ancak diğer üç kişiye ise iftira cezası olarak seksen sopa vurdurdu. Bunun üzerine sinirlenen Ebu Bekre, Allah adına yemin ederek ve Muğire'yi (ra) işaret ederek zina yaptığını tekrar iddia etti. Bunun üzerine Ömer (ra) tekrar yatırılmasını emretmişti ki Ali (ra) araya girerek olaya müdahale etti. Eğer onun son şahitliğinin tekrar sayılması halinde şahitlikler dörde ulaşmış olacak ve Muğire (ra) için de recm cezası gerekecekti. Eğer Ebu Bekre'nin şahitliği tek

sayılmış ise bu takdirde zaten cezasını çekmişti. Bu şekilde olay hükme bağlanır ve Basra'ya tekrar geri gönderilirler.

Bu olayda şeriatın nasıl bir düzen içerisinde işlediğini görmekteyiz. Bir kişi, bir insan hakkında zina ettiğini iddia edecek olsa, dört şahit getirmek zorundadır. Dört şahit o kimsenin cezalandırılması için gerekli olan sayıdır. Bu sayıya ulaşılmadıkça bir kişi, diğer bir kişiyi kendi gözleri ile zina ettiğini görse dahi aleyhinde iddiada bulunamaz. İspat edemeyeceğinden dolayı kendisi iftiracı konumuna düşecektir. Bunun böyle olması insanların hukukunu korumak açısındandır. Aksi takdirde bir ya da iki kişi anlaşmak suretiyle bir insana zina iddiasından bulunabilirler. Ancak şeriat dört kişiyi ve her bir kişinin de yüzüğün parmağına girdiği gibi zinayı görmesini şart koşmaktadır.

Eğer bizler bu dünyayı imar etmek, refah ve huzuru yakalamak, ekonomik dar boğazdan çıkmak istiyorsak şeriata sarılmak zorundayız. Çıkışı ve çözümü şeriatta aramak zorundayız. Bugün canın, malın, namusun, aklın ve dinin korunabildiği bir sistemde yaşamak insanı refaha ulaştırır. İnsan ürünü sistemlerin bu saydığımız hususları koruyamadığı aşikârdır. Allah'ın sisteminin dışındaki sistemlerin yürürlükte olduğu ülkelerdeki cinayet, tecavüz, intihar vs olaylarına baktığımızda bu sistemlerin acizliğini görmekteyiz. Faizin serbest olduğu, devlet eliyle korunduğu ve alındığı bir sistemin müntesibi bir ülkede elbette toplum, ekonomik olarak problemler yaşayacaktır. Çünkü faizli bir ekonomik sistem toplumdaki bir kesimin diğer bir kesimi ezmesi ve sömürmesini beraberinde getirir. Faiz alan insanların, kurumların haksız bir kazanç sağlamasına yol açar. Aslında beşerî sistemlerin tamamının çarpıklığını ve bozukluğunu anlamak güç değildir.

Dünya sosyalizm ve komünizmi geçmiş yıllarda tecrübe etti. Ancak elbette insan ürünü kanunlar ve sistem olmanın bir gereği olarak insanlık aradığı ferahı, mutluluğu bulamadı. Komünizmi denemiş olan ülkelerden birisi Sovyetler birliğiydi. Sovyetler birliği 1922 yılında kurulmuş, 1991 yılına kadar da devam etmiştir. İnsan ürünü bir sistem olmasından dolayı Sovyetler birliği dağılırken, dağılmasının sebeplerinden birisi de ideolojik bir sorun idi. Hatta öyle ki Sovyetler dağılırken, dağılması ile alakalı meclislerinden yapılan oylamada meclisin yüzde 87'si komünist bir ideolojiye sahip iken, dağılmasına karşın sadece 7 oy çıkmıştı. Komünistler bile sistemlerinden belli bir aşamada memnuniyetsiz hale gelmişlerdi. Her birerleri farklı farklı siyasi görüşe sahip olmaya başlamışlardı. Eşitlikten ve adaletten dem vuran komünizm ve sosyalizm sistemleri insanlar arasında eşitlik ve adaleti sağlamakta yetersiz idiler. Sovyetlerin son zamanlarında, Sovyetler birliğinin son lideri Gorbaçov zamanında Rus oligarklar⁸ müthiş şekilde zenginleşmiş, sermayelerine sermaye katmışlardı. Rus oligarkların çoğu Gorbaçov iktidarında dolar milyonerleriydi.

Allah'ın şeriatının dışındaki sistemlerin tamamının fikir babaları insanlardır. Aslında her bir sistemi bir ya da birden

fazla insan üzerinde çalışmak ve kafa yormak suretiyle bulmuş, yorumlamış ve geliştirmeye çalışmıştır. Her bir sistem aslında diğer sistemlerdeki yetersizlik ve eksiklikten dem vurarak kendi sistemini ortaya çıkarmıştır. Sosyalizm, komünizm, liberalizm ya da demokrasi. Örneğin sosyalizm ya da komünizm, liberalizm ve kapitalizmin insanları sömürdüğünü varsayarak halktaki eşit dağılım vurgusuyla ve antitezi ile ortaya çıkan sistemlerdir.

Sosyalizm; özel mülkiyetin ve gelir dağılımının, fertlerin sadece kendi menfaatlerini korumaları suretiyle veya kapitalizm şartlarında piyasa güçlerinin serbest işleyişi yoluyla belirlenmeyip toplumun denetimine bağlı tutulduğu ideolojidir.⁹ Komünizm; üretim araçlarının ortak mülkiyeti üzerine kurulu sınıfsız, parasız ve kimi zaman devletsiz bir toplumsal düzen ve bu düzenin kurulmasını amaçlayan toplumsal, siyasi ve ekonomik bir ideoloji ve harekettir.¹⁰ Komünizm aslında sosyalizmi bir durak olarak gören sistemdir.

Liberalizm ise; John Locke tarafından siyasi bir ideolojiye dönüştürülen, sonsuz bireysel hak ve özgürlükleri savunan, özel mülkiyet hakkı ve ekonomide serbest piyasayı savunan ideolojidir.

Demokrasi ise; Siyasal denetimin doğrudan doğruya halkın ya da düzenli aralıklarla halkın özgürce seçtiği temsilcilerin elinde bulunduğu, toplumsal ve

⁸ Oligarşi, küçük ve ayrıcalıklı bir grubun iktidarda olduğu yönetim şeklidir. Genellikle bu grubun bencille ve görevlerini kötüye kullanarak gerçekleştirdiği, despotça bir yönetim şeklidir. Oligarşinin üyesi ya da destekçisi olan kişi ya da grupları tanımlamak için "oligark" terimi kullanılır.

⁹ Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi

¹⁰ Vikipedi

ekonomik durumu ne olursa olsun tüm yurttaşların eşit sayıldığı yönetim biçimidir.

Demokrasi halkın egemenliğidir. Neyin yasak ve serbest olacağına, neye izin verileceğine verilmeyeceğine, neyin yasak olup olmayacağına insanlar karar verir.

Şu anda dünya üzerinde demokrasi, çoğunlukla benimsenen idare sistemidir. Demokrasinin insan idaresi noktasında yetersiz olduğunu ve çarpıklığını Türkiye'de sürekli yapılmaya çalışılan anayasa çalışmalarından ölçebilmek mümkündür. Türkiye'de defalarca anayasa yapılmış ve her birinin yetersiz geldiği ve değiştirilmesi gerektiği demokrasi havarileri tarafından sürekli dillendirilmektedir. Yeni anayasa çalışmaları ile her seferinde daha farklı ihtiyaçların ortaya çıktığına dikkat çekilmektedir. Öte yandan ise milli ve yerli anayasa yapmanın çareleri aranmaktadır. Ancak ister Arabin olsun, ister Acemin olsun, Allah'ın yasalarının dışındaki yasalarla insanlığın çıkışı mümkün değildir.

Bir başka çarpıklık ise Türkiye'deki hapisane, mahkûm ve suç oranlarının sayılarının fazlalığıdır. Bu kadar fazla hapisanenin ve mahkûmun olduğu ülkedeki sistemin adalet dağıtmaması normal değil midir? Yapılan hapisanelerin yetersiz geldiği, suçun ve suçlunun alıkonulamadığı bir sistem elbette nakıstır.

Türkiye'de Ekim 2019 itibarıyla toplamda 355 adet hapisane ve 300 bin tutuklu, hükümlü bulunmaktadır.

Türkiye'de görev yapan hâkim sayısı 1997 yılından 2020 yılı sonuna kadar 2.5 kattan fazla yükseldi. Savcı sayısı, hâkim sayısına göre daha düşük olsa da artış hızı hâkim sayısına kıyasla daha yüksek. 2007 yılından 2020 yılına savcı sayısı

yaklaşık 4 kat arttı. 2015 yılına kadar 10 binin altında olan hâkim sayısı, 2015 itibarıyla 10 binin üzerine çıkarak 2020 sonu itibarıyla 15 bin civarında.

HSK'nın verilerine göre Türkiye'de faal adli yargı ilk derece olarak 6592 adet mahkeme bulunmaktadır. Bunların çeşitlerine göre adetleri ise şu şekildedir;

ASLİYE CEZA MAHKEMESİ	1749
ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ	1141
SULH HUKUK MAHKEMESİ	785
SULH CEZA HÂKİMLİĞİ	720
AĞIR CEZA MAHKEMESİ	502
İŞ MAHKEMESİ	383
AİLE MAHKEMESİ	382
İCRA MAHKEMESİ	267
KADASTRO MAHKEMESİ	203
İNFAZ HÂKİMLİĞİ	158
TİCARET MAHKEMESİ	95
TÜKETİCİ MAHKEMESİ	94
ÇOCUK MAHKEMESİ	81
ÇOCUK AĞIR CEZA MAHKEMESİ	12
FİKRİ VE SINAÎ HAKLAR HUKUK M.	12
FİKRİ VE SINAÎ HAKLAR CEZA M.	8

Türkiye'de 2018 Yılı İtibariyle Cezaevine Giren Hükümlü Sayıları

Cinayet

9.332

Uyuşturucu İmal
ve Ticareti

17.902

Hırsızlık

45.420

Cinsel Suçlar

5.774

Yaralama

33.013

Kaçakçılık

9.665

Yağma

15.309

Uyuşturucu
Kullnma ve
Satın Alma

10.375

Tehdit

11.038

Irak'a demokrasi götüren demokrasi ülkesi Amerika'daki suç oranları

Federal Soruşturma Bürosu (FBI) verilerine, ABD'de 2016 yılında 1 milyon 195 bin 704 şiddet içeren suç işlendi. 15 bin 696 kişi cinayet kurbanı olurken, bu cinayetlerin yüzde 71,5'i ateşli silahla işlendi. 2016'da polisin öldürdüğü kişi sayısı ise bin 152 olarak kayıtlara geçti. Bu rakam an itibariyle ise 1184. Dünyada tecavüz suçunun en fazla görüldüğü ülke de ABD. Ülkede son 1 yılda 90 bin 185 de tecavüz vakası yaşandı. ABD Tecavüzle Mücadele Merkezi'nin istatistiklerine göre ülkede dakikada 1,3 tecavüz hadisesi yaşanıyor. Ülkede günde 1900 ve yılda 683 bin kadına tecavüz ediliyor. Buna göre ABD'de her 8 kadından biri tecavüze uğruyor. Bu olayların bir kısmının polise intikal etmediği, mağdurların susmayı ve olayı gizlemeyi seçtiği de belirtiliyor. Tecavüze uğrayanların yüzde 62'si 18 yaşından, bunun yüzde 29'u ise 11 yaşından küçük. Tecavüz edilenlerin yüzde 22'si ise erkek çocuklar. ABD'de kadınların yaklaşık yüzde 20'si hayatlarında bir kez tecavüze ya da tecavüz girişimine hedef oluyor.¹¹

AB'nin kurucu ülkeleri arasında suç oranlarının en yüksek olduğu ülkeler ise Fransa ve Belçika olarak kaydedildi. Eurostat verilerine göre kasten işlenen cinayetlerde Fransa yüksek suç oranlarıyla üst sıralarda dikkat çekiyor. Fransa'da sadece bu yılın başından bu yana 121 kadın cinayeti işlendi. Suç oranlarında ciddi artışın yaşandığı Fransa'nın başkenti Paris'te ise resmi istatistik yayınlayan ONDRP adlı kuruluş, ortalamanın 16 katı daha fazla hırsızlığın yaşandığını duyurdu. Paris'in en tehlikeli mahallelerinin en turistik mahalleler olduğu belirtilen rapora göre uyuşturucu kaçakçılığı da ciddi boyutlarda seyrediyor.

AB üyesi ülkelerde işlenen cinsel suçlar ise artış göstermeye devam ediyor. Sadece 2013-2016 yılları arasında resmen kayda geçen cinsel suç içeren olay sayısı 197 binden 248 bine yükseldi.¹²

Bu rakamların tamamı sistemlerin çarpıklıkları noktasında ortaya koyduğu muz tezimizi destekleyen rakamlardır.

Değnilmesi gereken bir hususta şudur ki; Demokrasiden dem vuran ülkeler, iddia ettikleri demokrasiyi dahi uygulamamaktadırlar. Allah'ın şeriatı noktasında münafıklık eden idareciler, kendi sistemleri noktasında da münafıkça davranmaktadırlar. Demokrasi, bireyin bir başkasına zarar vermedikçe ve bir başkasının sınırına müdahale etmedikçe istediği her şeyi söylemesi, düşünmesi ve yapması demektir. Ancak ülkede demokrasiden de öncelikli o kadar fazla putlaştırılmış kişi ve kurum var ki Müslümanlar istediğini söyleyip, düşünmek ve yapmak noktasında dahi özgür değillerdir. Özgürlük, fikir özgürlüğü laftan ibarettir. Putlaştırılmış zihniyetlerin izin verdikleri içinden bir fikri savunmak ya da düşünmek noktasında insan özgür, kendi her arzu ettiğini dile getirme noktasında ise modern bir köledir. Kendi tercih ettikleri arasından bir tercih de bulunmayan kimseler için demokrasi değil, bizzat te'dib söz konusudur. Bu, iddia ettikleri kendi sistemlerinde dahi ikiyüzlüklerini ortaya koymaktadır.

Demokrasilerde insanların tamamı bir yerde toplanıp, kendilerini idare edemeyecekleri için kendilerini temsil eden insanları seçmek suretiyle, kendi kendilerini yönetme noktasında vekiller edinirler. Kendileri gibi aciz, kendi benliğini, özünü dahi bilmeyen, tanımayan,

¹¹ <https://www.milliyet.com.tr/yerel-haberler/istanbul/abdinin-korkunc-suc-istatistikleri-12501762>

¹² <https://www.tourismtoday.net/avrupa-da-suc-oranlarinin-en-yuksek-oldugu-ulkeler-belli-oldu.html>

tanıyamayan insanlardır o kimseler. Birbirlerini anlamaktan aciz, birbirlerine sürekli dalaşan, kedi köpek gibi kavga eden insanlar. Sözüm ona toplumun en seçkinleri! Kendilerini idare etmekten bile zayıf bu güruh toplumun ya da insanın idaresini üstlenmeye hevesli ve isteklidir. Sürekli kavga eden bu insanlar mı bizleri yönetip, idare edecekler? Ağza alınmayacak şekilde birbirlerine küfürler eden, sonra da bu küfürleşmelerin önüne geçemeyince birbirlerini engelleme adına maaş kesintileri yapacak kadar zavallı bu insanlar mı yönetecekler?

"TBMM İçtüzük Uzlaşma Komisyonu, hakaret, incitici sözler sarf eden milletvekillerinin, Meclis çalışmalarından çıkarılarak, maaş kesintisi getirilmesini benimsedi.

TBMM İçtüzük Uzlaşma Komisyonu, bugüne kadar 100'ün üzerinde maddeyi kabul ederek, çalışmalarında sona yaklaştı.

İçtüzük Uzlaşma Komisyonu, birbirine hakaret ve küfür eden, incitici ağır sözler söyleyen milletvekillerine yaptırım konusunda ise mutabakat sağladı. Komisyon, bu tür sözler sarf eden milletvekillerinin, TBMM çalışmalarından çıkarılması ve maaşlarının kesilmesini benimsedi."¹³

"Sıklıkla hararetli tartışmalara kimi zaman da görmek istemediğimiz kavgalara sahne olan TBMM, 1 Ekim'de iki aylık aradan sonra yeniden açıldı. Tamamen yenilenen Meclis Genel Kurul salonundaki dev halının altına "vücut enerjisini alan" bakır bara sistemi yerleştirildi. Böylece statik elektriğin topraklanması hedefleniyor. Son değişiklik, "Vekiller artık daha az kavga edecek" yorumlarını da beraberinde getirdi.

TBMM 1 Ekim'de yeni yasama yılına yenilenen salon ile girdi. Genel Kurul salonundaki dev halının altına vücut enerjisini alan bakır bara sistemi yerleştirildi. Bu sistem, statik elektriğin topraklanmasını sağlayacak."¹⁴

Allah Teâlâ bizleri cahiliyye sistemlerinin zilletinden, şeriatın izzetine çıkarsın...

İslam şeriatında teşri yani kanun yapmak sadece Allah Teâlâ'nın hakkıdır. Allah'ın dışında, kulları için bir yasak ya da serbest belirleyecek herhangi bir mercî yoktur. Rasulullah'a (sav) bunun izafe edilmesi dahi manendir. Allah Rasulü (sav) sürekli Allah Teâlâ tarafından gözetim altında tutulan, herhangi bir ihtiyaç halinde Allah tarafından vahiy ile desteklen birisidir. Ağzından din adına dökülen her şey vahiydir, kanundur, şeriattır. Rasulullah'a (sav) bu izafenin manen yapılmasının sebebi kendi heva ve hevesinden konuşmayacak olması, O'nun konuşmalarının bizzat Allah tarafından müdahale edilebileceğinden kaynaklıdır. Aslında O'nun din adına ifade ettiği şeylerde Allah'tan kaynaklı bir vahiydir.

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

"O, nefsinden konuşmaz. O'nun konuştuğu ancak vahiydir."¹⁵

Efendimiz eğer şeriata, dine muhalif bir şey söyleyecek olsaydı, Allah Teâlâ kendisine müdahale ederdi ve onu düzeltirdi. Bunun örnekleri dinde vardır.

¹³ <https://www.trthaber.com/haber/gundem/hakaret-eden-vekil-maas-kesintisi-gelir-88089.html>

¹⁴ <https://www.sondakika.com/politika/haber-tbmm-de-halinin-altina-bakir-bara-sistemi-kuruldu-14435116/>

¹⁵ (53/ Necm 3-4)

Bir örneği Bedir esirleri hakkında yaşanmıştır. Peygamberimiz kendisine herhangi bir vahiyde bulunulmadığı, bir kural konulmadığı bir konuda ictihad ederek esirler hakkında farklı bir muamele yapmıştır. Ancak aradan çok geçmeden Rabbimiz konu hakkındaki vahyini indirmiştir.

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي
الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Yeryüzünde düşmanı tamamıyla sindirip hâkim duruma gelmedikçe, hiçbir peygambere esir almak yakışmaz. Siz geçici dünya menfaatini istiyorsunuz, hâlbuki Allah ahireti (kazanmanızı) istiyor. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”¹⁶

Hatta Rabbimiz bu konu ile alâkalı bir başka ayette ise kendi nebisini, tehdit eden bir ayet indirmiştir.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ
لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ
فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

“Eğer (Peygamber) bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı, mutlaka onu sağ elimizle yakalardık. Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyip ondan savamazdı.”¹⁷

Şeriata sözde yanlı özde muhalif olan insanların getirmiş olduğu bazı şüpheler vardır. Bu şüphelerden bir tanesi de her şey Allah ve Rasulü'nden ise, günümüzde yeni karşılaştığımız

olaylar ile alâkalı asla bir yasak ve kural koyulamayacağını iddia etmeleridir. İslam yeni bir hususun hakkında onun yasaklanması ya da serbest bırakılması ile alâkalı kendi asıl yasalarına bağlı kalmak suretiyle yeni kurallar koymaya müsaade etmektedir. Bu şeriata muhalif bir şey değildir. Hatta bazı insanları İslam şeriatının gerekliliğini ve sistem bozukluğunu anlattığında, onu hakikatlere davet ettiğinde sahip olunan her imkânın demokrasinin olduğunu söylemek suretiyle istihza ettiklerini görürsün. Ancak bu onların batıl anlayışlarından kaynaklıdır. Bu anlattığımız husus bir pergel ile bir kâğıdın ortasına bazı şekiller çizmeye benzemektedir. Yaşanılan ortamlarda ve dönemlerde yeni yeni bazı kurallar koyulması icap ettiğinde İslamın ana yasalarına bağlı kalmak suretiyle bazı yasaklar ve serbestler belirlenebilir. Ancak siz zinayı, içkiyi, kumarı, faizi serbestleştirir, mirası Allah'ın emrettiğinin alternatifine bir şekilde pay eder, birden fazla evliliğe şeriat tarafından müsaade edilmişken yasaklarsanız veya bunların olduğu bir sistemi benimserseniz işte o zaman şeriattan ayrılmış olursunuz. Ancak bu şeriatın esaslarına bağlı kalarak, örneğin trafik kanunları, hastaneler ile ilgili bazı yasak ve serbestlikler, sosyal, ekonomik anlamda bazı kuralların konulması şeriatın zıddına hareket etmek değildir. Ve bunun gerekliliği söz konusu olduğunda yapılması caizdir.

Şeriatın bazı kurallarını özgürlük veya başka bir gerekçe ile uygulamak şeriatı uygulamak değildir. Örneğin herhangi bir beşeri sistem kendisinden kaynaklı verdiği cezalarda ya da tanıdığı haklarda şeriat ile muvafakat göstermesi şeriatın benimsenmesinden kaynaklı değildir. Bir beşeri sistemde adam öldürmenin cezası şeriat ile aynı olduğunda o cezanın

¹⁶ (8/ Enfal 67)

¹⁷ (69/ Hakka 44-47)

verilmesi ya da uygulanması şeriatın uygulanması değildir. Ya da ülkemizde başörtüsü, Kur'an'ın okunması, öğrenilmesi vb şeylerin serbest olması şeriatın bazı şiarlarının yüceltilmesi değildir. Bunlar özgürlük adına diğer beşeri sistemlerin yüceltilmesi için yapılan şeylerdir. Amaç, gaye şeriatın ikamesi değildir.

İnsanlar demokrasi veya diğer sistemler ile şeriatı karşılaştırmalarının doğru olmadığını, bunların birbirlerinin alternatifini olmadığını söylemektedirler. Bazen de karşılaştırarak demokrasi ile şeriatın benzerlikleri olduğunu, İslam'da şuranın olduğunu demokraside de meclis ya da halk çoğunluğunun olduğunu ifade etmektedirler.

Demokrasi ve diğer beşeri sistemler günümüzde bizzat İslam şeriatının alternatifini olarak değerlendirilmektedir. Din ve devlet işlerini birbirinden ayrı olarak kabul eden, sadece kul ile Allah arasındaki bir din anlayışı benimseyen, din denilince namaz, oruç, zekâtta başka bir çerçeve çizmeyen insanlar elbette birbirlerinin alternatifini olmadığını iddia edeceklerdir. Ancak İslam şeriatı bir bütündür, insanın hayatının tamamına ışık tutan bir anlayıştır. Bunu böyle kabul ettiğimizde, din ve devlet işlerini de birbirinden ayırmadığımızda, diğer beşeri sistemler İslam şeriatının devlet ve yönetim tarafı için insanlar tarafından oluşturulmuş birer alternatiflerdir. Ancak hak tektir, batıllar ise çeşitli ve çoktur.

Bunu böyle kabul eden güruh ise beşeri sistemler ile İslam şeriatının benzer yönlerini bulmaya ve uygulanan diğer sistemlerinde İslam'dan bir parça olduğuna ikna olmaya ve ikna etmeye çalışmaktadırlar. Ancak hak hiç batıl ya da batıllar ile karıştırılabilir mi? Mümkün müdür? Asla değildir. Bu hak ile batılı karıştırma çaba ve gayretidir. İslam'da

istişare vardır. Ancak Allah ve Rasulü'nün kesin hüküm bildirdiği noktalarda istişare yoktur. İslam'ın emirlerinde istişare yoktur. İslam'ın yasaklarında istişare yoktur. Siz hırsızlığı yasak edelim mi serbest bırakalım mı diye istişare edemezsiniz. Zina suç olsun mu olmasın mı diye İslam'da istişare edemezsiniz. İslam'da istişare hakkında kesin hüküm olmayan, konularda görüş alışverişidir. Ancak demokrasilerde siz her istediğinizi oylamaya açabilirsiniz. Doğrunun ya da yanlıştın ne olduğunu ise sayı belirler. Demokrasilerde zina suç olsun mu olmasın mı diye tartışılabilir, oylamaya gidilse yarıdan bir fazla kişi suç olmasın dese suç olmaz, yarıdan bir fazla kişi suç olsun dese suç olur. Dolayısıyla İslam'daki şura ile demokrasilerdeki çoğunluk aynı şey değildir.

فَذَلِّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ فَأَنْتَى تُصْرَفُونَ

"İşte O, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Hak'tan sonra sadece sapıklık vardır. O hâlde, nasıl oluyor da (Hak'tan) döndürülüyorsunuz?"¹⁸

Şeriat aleyhine girilen bir başka çaba ise şeriat ile korkutmaktır. Şeriatın insanların canlarına, mallarına, ırzlarına tecavüz ettiğini savunarak toplumu korkutma çabasıdır. Şeriat elini keser, şeriat taşlar, şeriat öldürür. Şeriat bunları defalarca da zikrettiğimiz gibi ceza olarak toplumu korumak adına verir. Bunları yapmayan ve desteklemeyen kimselerden başka hiç kimsenin şeriatından korkmasına lüzum yoktur. Arsız, hırsız ve namussuzdan başka hiç kimse de şeriatından korkmaz ya da şeriat ile korkutmaz. Bizler ceza olarak hak eden insanlara bunu layık gören İslam şeriatından mı korkmalıyız? Yoksa halkları sömüren diğer beşeri sistemlerden mi?

¹⁸ (10/ Yunus 32)

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا
مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.”¹⁹

Bir Müslüman özellikle günümüzde yaşamış olduğumuz gibi cahiliyenin her yerden hortladığı ortamlarda tek bir amaç edinmiştir. Bu amaç, İslam şeriatının hâkim olmasının mücadelesini vermektir. İslam'ın bize, kendimize, toplumumuza, topraklarımıza hâkim olmasını isteriz. Ve bunun için birçok meşakkati göze alırız. Ya da göze aldığımızı dillendiririz. Tek isteğimizin şeriatın hâkim olması olduğunu, İslam ile yönetilmek istediğimizi, ihtilaflarımızda Kur'an'ın ve sünnetin söz söylemesinin gerekliliğini ifade ederiz. Ancak şeriat bize küfür topraklarında ufak bir parçasını sunduğunda onu almaktan geri duruyoruz. Müslümanlar çıkan ticari anlaşmazlıklarında, yaptıkları ortaklıklarında, boşanmada veya başka başka çekişmelerde dahi Allah'ın kitabının ve Rasul'ünün sünnetinin gerektirdiğine teslim olma noktasında eksik kalmaktalar. Aslında çıkan çekişmelerde ve ihtilaflarda Kur'an'a ve sünnete gitme noktasında daha cömert davranılmaktadır. Çünkü herkes kendince haklı ve haktan yanadır. Ancak mesele Allah adına hüküm verildikten sonra neticeye teslim olabilmektedir. İşte burada ne yazık ki bizler tam bir teslimiyet göstermiyoruz. Hâlbuki bu, yıllardır toplumumuza, tevhide bilmeyen insanlara ısrarla anlattığımız davetin özü ve ta kendisiydi. Ancak davet ettiğimiz konuda kendimiz hata eder olduk, anlat-

Bizler çalınan belli bir ölçüye ulaştığı zaman ceza olarak elin kesilmesini emreden bir sistemden mi korkalım, yoksa demokrasinin izin verdiği her köşe başında resmi olarak çalışan, faiz almak, vermek suretiyle işlem yapan resmi haramîlerden mi korkalım?

Bizler zina eden bir kimseye evli ise taşlanmak suretiyle öldüren, bekâr ise kırbaçlanmak suretiyle ceza veren bir sistemden mi korkalım, yoksa kendilerinin düşüncesinden başka hiçbir düşünceye tahammülü olmayan, kendilerini dünyanın komiseri gibi gören ülkelerin her bir ferde bir bomba atmak ve halı tipi bombardımanlar yapmak suretiyle tüm beldeleri ve insanları katlettiği bir sistemden mi korkalım? Taş atmak suretiyle bir insanı cezalandırdığınızda canı, tüm insanlığı, her birerine bir bomba atarak katlettiğinizde sözde medeniyet sahibi oluyorsunuz.

Kadınları metalaştırıp, her yerde ayakaltına düşüren, kadın satan ve pazarlayanların vergi rekortmeni olduğu bir sistemden ve ehlinden mi korkulmalı yoksa bir kadının hicabı için İslam ordusunu ileri süren bir peygamberin getirmiş olduğu sistemden mi korkulmalı? Ya da hangi sistemin kadına ne kadar değer verdiğini nereden ölçelim?

Şeriat korkulacak, kendisi ile korkutulacak bir sistem değildir. Şeriat insanların kendisi ile huzura ulaşacağı, Allah tarafından gönderilmiş bir sistemdir.

Ne yazık ki günümüzde şeriata tabi olmak noktasında Müslümanların dahi eksikleri mevcuttur. Müslümanların şeriata teslim olmak noktasından tam bir teslimiyet gösterdiklerinden bahsetmek mümkün değildir.

¹⁹ (4/ Nisa 65)

tiğimizi kendimiz yapmaz olduk. Emrettiğimizi terk eder, sakındırdığımızı yapar olduk. Allah Teâlâ bizleri gafletten uyandırırın.

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Siz Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyup durduğunuz hâlde, kendinizi unutup başkalarına iyiliği mi emrediyorsunuz? (Yaptığınızın çirkinliğini) anlamıyor musunuz?”²⁰

Bizim çok iyi konuşmamız, çok iyi anlatmamız, çok iyi hatip olmamızın Allah'ın huzurunda bir önemi yoktur. Bizler anlattığımızı ne kadar yaşamaktayız. Bizlerdeki teorinin kaçta kaç pratiğe yansımış önemli olan budur. Günümüzde birçok İslami şiar bizlerde teoride kaldığından dolayı bizler, kendimizi iyi Müslümanlar zannediyoruz. Ancak kendimizi amel terazisine vurduğumuzda hâlimiz açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Bugün şeriat isteyen bizler, şeriat aleyhimize hükmetse de kabul edecek miyiz? Malımızın alınmasına, canımızın alınmasına, bir takım sahip olduklarımızın elimizden alınmasına rağmen şeriattan razı olabilecek miyiz? Biz Müslümanlar şeriatın kaçta kaçına teslim olabileceğiz. O zaman bu tespitle her birimiz tekrar bir daha kendi nefislerimize dönüp bir daha soralım. Kendimizi bir muhasebe edelim. Bu yazımızın Müslümanlara hitap eden tarafıdır.

Rabbim bizleri kendinden, dininden, kitabından ve şeriatından razı olduğu kullarından eylesin...

²⁰ (2/ Bakara 44)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

ALLAH VE RASÛLÜ BİR İŞ HAKKINDA
HÜKÜM VERDİĞİ ZAMAN,
HİÇBİR MÜ'MİN ERKEK VE HİÇBİR MÜ'MİN KADIN İÇİN
KENDİ İŞLERİ KONUSUNDA
BAŞKA BİR TERCİH
HAKKI YOKTUR.

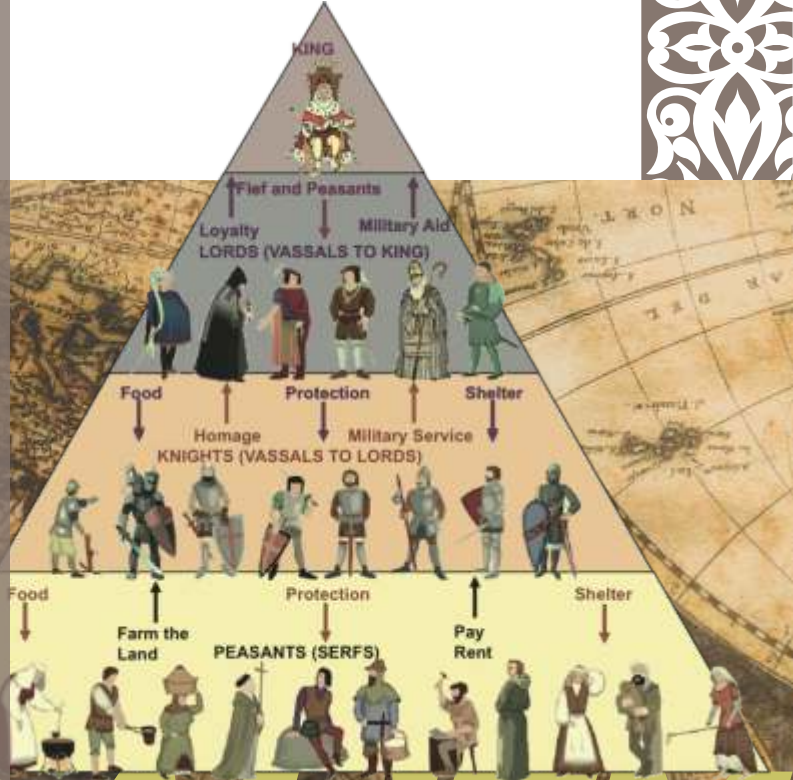
AHZAB 36

LAİKLİĞİN DOĞUŞU

Ali Mücahit Orakçı

alimucahitorakci@takvadergisi.org

Sistemlerin en adaetlisi olan İslam şeriatını kulları için var eden Allah'a (cc) hamd olsun. Salat ve selam şeriatı bütünüyle uygulayan Allah'ın (cc) Rasulü Muhammed'in ve ona güzellekle tabi olanların üzerine olsun.

FEODALİZM

Şeytani bir sistem olan laisizmin doğuş sürecini aktarmaktaydık. Şeytan, Âdem'in (as) yaratılışından buyana insanın en büyük düşmanıdır. İnsi şeytanlardan olan yardımcıları ile birlikte insanoğlunun rabbine karşı isyan etmesini sağlamak için her türlü yolu denemektedir.

ثُمَّ لَأَتَيْنَهُمْ مِّن بَيْن أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

"Sonra kesinlikle onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoğunu şükredici bulamayacaksın."¹

İnsan şükretmesin diye bütün bu çaba... Çünkü şeytan rabbine şükretmedi. Şeytan kibirlendi, rabbi onu nimetler ile donattı ancak o itaat yerine isyanı seçti. Şeytanın insanı aldattığı metotlarından biride hakkı gizleyip sanki iki kötü arasında kalınmış gibi iki kötünün içinden insanı seçim yapmaya zorlaması. İşte

laikliğin doğuşunda bu profesyonel aldatma yatmakta. Şeytan ve dostları batı toplumuna ölümü gösterip sıtmaya razı etmişlerdir.

Batı toplumu roma imparatorluğu döneminde köle durumundaydı. Feodal düzen, kendisini var eden toplumsal koşulları yaratan Batı Roma İmparatorluğunda köleci düzenin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Roma imparatorluğunda kırdaki toprak sahipleri topraklarını kölelerine işletiyorlardı ve bu ürünleri için Pazar bulmaları Roma'nın ticaret yollarına hâkimiyetinden dolayı kolay oluyordu. Aynı zamanda romanın fetihleri sürüyor, bu fetihler neticesinde elde edilen gelirler devlet için yeterli oluyordu ancak bu fetihlerin sonlanması veya azalması ile birlikte roma kısır bir döngüye girdi. Devleti idare edecek maddiyat bulmakta zorlanması ve ticaret yollarının Cermen² istilasına uğraması neticesinde alım gücünde çok azaldı. Bütün bu olumsuzlukların üzerine roma devleti halkın üzerine vergi yükünü artırdı. Bütün bu gelişmeler foedal toplumu ortaya çıkardı.

Romanın aksine, feodalizm ya da derebeylik bir çeşit, merkeze kısmen bağlı yerel hükümetler sistemidir. Bu sistemde kral mutlak egemen değildir. Birtakım anlaşmalar ile toprak sahipleri krala bağlılıklarını ilan eder ve yerel yönetimi sağlar.

Orta Çağ Avrupa'sında halk için sosyal hayatın işleyişi toprak sahipleri adına sadece çalışmaktan ibaretti. Derebeyleri³ ve krallar fakir ve cahil halkın üzerinde otoritelerini kurmuşlardı. Orta çağ Avrupa'sında en önemli

¹ (7/A'raf 17)

² "Barbarlar" toplulukların, devletlere ya da şehir devletlerine düzenledikleri saldırılara verilen addır. Burada barbar kavramı, günlük kullanımdaki anlamından farklı bir bağlamda kullanılır. https://tr.wikipedia.org/wiki/Barbar_ak%C4%B1nlar%C4%B1

³ Senyörler

varlık topraktı. Krallar bu piramidin en üstünde olanlar olarak bütün toprakların sahibi konumunda idiler. Bu toprakları kendisine vergi ve askeri destek karşılığında dük denilen zengin insanlara pay ediyordu. Toprak sahiplerinden biriside kiliseydi. Kilisenin bu iki taraftan azımsanmayacak derecede toprağı vardı. Yani bir feodalde kiliseydi.

Bu köylülerin topraklarını ve köylerini terk etmeleri yasaktı. Bu ortamda doğan bir çocuğun şimdiden yapacağı meslek belli idi; ağanın toprağında karın tokluğuna çalışmak.

Senyörler⁴ her türlü yargı yetkisine sahiptir. İdarî ve cezaî kararlar verebilirler. Malikane dâhilinde suç işleyen kimseleri yargılar, teşekkül eden örf ve âdetleri de dikkate alarak çeşitli cezaların infazının gerçekleştirmesini takip eder, bazı hallerde serfe⁵ tahsis edilen toprakları kendi özel çiftliğine dâhil ederek sömürüyü azami noktaya çıkarabilirlerdi. Dolayısıyla senyör ile serf aynı mahkemelerde yargılanamaz ve cezalar arasında adaletten bahsedilmesi mümkün değildir. Evlenmeler de, batı Avrupa feodal sisteminde senyörün müsaadesine tâbidir. S erf malikânenin demirbaş işgücü niteliğine sahip olduğundan onların başka bir senyörün serfi veya hür bir insanla evlenmesi ve doğacak çocukların emeğinden faydalanması tehlikeye gireceğinden

ya evlenmelere müsaade edilmez veya önemli bir miktar tazminat alınması kaideleri uygulanmaktaydı.

Feodal kurumların tipik haliyle ortaya çıkması ilk olarak Frank Karolenj İmparatorluğu'nun bünyesinde gerçekleşti. Bu nedenle Fransa feodalizmin anavatanı sayılabilir.

Britanya Adasını istila eden Normanlar (1076), feodalizmi İngiltere'ye taşıdılar. Diğer bölgelerin aksine İngiltere'de feodalizmin yukarıdan aşağıya doğru kurulması, İngiltere'de merkezî otoritenin nispeten daha güçlü olmasına yol açmıştır. Feodalizm Roma ve Cermen uygarlıklarının bir sentezi olarak ortaya çıktığından, Roma uygarlığının bir parçası olmayan

Almanya'da geç oluştu.

Feodal kurumların Almanya'ya yerleşmesi Frank Karolenj İmparatorluğu'nun parçalanmasından sonra 12. yüzyılda gerçekleşti. İspanya'daki Roma düzeninin bozulmasıyla Müslümanların burayı ele geçirmesi arasında sadece iki asırlık bir süre olduğundan, İspanya feodal kurumlarını oluşturmada İslam egemenliğine girdi. Bu nedenle İspanya'daki siyasi kurumlar, Avrupa'nın geri kalanından çok farklı biçimde gelişti. Frank Karolenj İmparatorluğu'na bağlı kalan kuzeydeki Katalonya bölgesi haricinde İspanya'nın büyük bölümünde feodalite oluşmadı.⁶

⁴ Ortaçağda Avrupa'da geniş toprakları olan kimse, derebeyi.

⁵ Orta çağ Avrupası'nda, miras yoluyla kendisine tahsis edilen arazide toprak ağası adına çalışan köylü.

⁶ <https://tr.wikipedia.org/wiki/Feodalizm>

Kilisenin Feodalizmi

Tahrif tahrifi doğurur; Hristiyanların dinlerine ve kitaplarına sahip çıkmamaları, inancı şeriatı ayırıp değersizleştirmele-
rinin altında yatan sebeplerden biriside “din adamı” diye adlandırılan ve sanki dinin kendilerine din hakkında dilediğini söyle-
me salahiyeti verdiği düşünölen, kilisenin adamlarına dinlerini tamamen teslim etmeleridir. Allah'ın (cc) indirdiğı dinde asla din adamları adı altında kendilerine adeta helal ve haram belirleme yetkisi verilen şahıslar yoktur. Bilakis vahye bağı, rabbin-
den korkan, ilmi hevaya değıl vahye dayalı olan Allah'ın (cc) veli kulları vardır. Hristiyan-
ların anladığı gibi bu kullar dinin yükümlü-
lüklerinden sorumlu olmayan din hakkında dilediklerini konuşan kullar değıl aksine Allah'ın sınırlarını aşmama husu-
sunda herkesten daha fazla gayret gösteren ve iyiliğı emretme, kötölükten alı koyma görevi yapan kullardır.

Din adamlarına verilen bu ayrıcalık, avam halk tarafından itiraz edilen bir konu değıldi. Din adamlarının söylediğı sözleri dine ait kutsallar olarak kabul etme husu-
sunda bir tereddütleri yoktu.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

**“Onlar Allah'ı bırakıp din bilginlerini, abidlerini ve Meryem oğıu Mesih'i rabler edindiler. (Oysa) onlar yalnızca bir olan ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. (Allah) onların şirk koştuk-
larından münezzehtir.”⁷**

Din adamlarına verilen bu ayrıcalık İsa'nın (as) Allah (cc) tarafında aldığı vahyi ilahi olmaktan çıkarmış beşerin uydurduğu bir dine çevirmiştir. Bu yeni dinde kâhinlik ve ruhban sınıfı ortaya çıktı. Başlarında papanın olduğu bu kâhinler, insanlarla Allah (cc) arasında aracı konumuna geliverdiler.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ
مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَافَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا
كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Sonra, onların peşinden giden resüllerimizi art arda gönderdik. Meryem oğıu İsa'yı da peşlerinden gönderdik. Ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde şefkat ve merhamet kıldık. Bidat olarak ortaya koydukları ruhbanlığı (hayattan el etek çekip yalnızca ibadetle meşgul olmayı), biz onlara farz kılmadık. Allah'ın rızasını elde etmek için (dinde bir yenilik olarak) yaptılar, onun da hakkını vermediler. İçlerinden iman edenlere ecirlerini verdik, onların birçoğıu ise fasıklardır.”⁸

Kilise kutsaldır, bu düşüncenin temelinde Allah'a ve İsa'ya (as) iftira atarak uydurdukları, İsa'nın (as) yarı tanrı yarı insan olduğu inancı yatmaktadır. Kilisenin iddiasına göre İsa (as) “Ben otoritemi kiliseye bağışlıyorum” demiştir. Bir çocuk ancak bir papaz tarafından vaftiz edilirse Hristiyan sayılır. Günahları affedecek olanda papazdır. Bu durum en ücra bir mezradaki papaz için böyle ise papanın yetkilerini ve kutsallığını! hayal etmek güçleşmektedir.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيَهَا إِلَى مَرْيَمَ
وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ
إِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ
أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

⁷ (9/Tevbe 31)

⁸ (57/Hadid,27)

"Ey Ehl-i Kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah'a dair hak olandan başka bir söz söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın Resûlü ve Meryem'e (babasız doğması için "Ol!" diyerek) ilka ettiği kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Allah'a ve resûllerine iman edin. "(İlahımız) üçtür." demeyin. (Bu batıla) son verin. (Bu) sizin için daha hayırlı olur. Ancak Allah tek bir ilahdır. O bir çocuğunun olmasından münezzektir. Göklerde ve yerde olanların tamamı O'na aittir. Vekil olarak Allah yeter."⁹

İşte Avrupa'nın, zaten fıtrata aykırı olan kula kul olmasının yanında adeta insanların iradelerini de çalan bu azgın otoriteye karşı çıkması ve bu zilleti boyunlarından çıkarıp atması çok doğal bir süreçti. Batılı insanın bu otorite karşısındaki zilleti dinlerine sahip çıkmamanın bir sonucudur.

Charles Dickens roman üslûbuyla yazdığı "İki Şehir" adlı eserinde, Fransız Devrimini hazırlayan sebepleri ve ondan önceki olayları anlatırken din adamlarının insanları ruhi bakımdan zelil düşürme çabalarını göstermek üzere şöyle bir tablo aktarır:

"Şimdikinin Paris'ine benzemeyen o zamanların Paris'indeki bir cadde... Yağmur bardaktan boşanırcasına yağmakta, yol çamurla dopdolu, pislik ve kirlilik etrafı kaplamış. Böyle bir caddeden Kardinal'in atlı alayı geçmekte. Yolun her iki tarafına halk hınca hınç... Korku dolu ve titrek kalplerle bu tabloyu gözetlemekte ve alayın başlarının hizasına gelecek o müthiş anı beklemekte: gelir gelmez huşu-veya zillet- ile bu saygıdeğer alayın önünde eğilmekte. Hatta yerlere varıncaya kadar eğilmeyi sürdürmekte: yani çamurlara ve pisliklere kadar varmaktadır."

Kilisenin Akı Prangaya Vurması

İnsanların din hususundaki her türlü tasarrufu kiliseye vermesinin sebeplerinden bir tanesi de bu dinde ancak papazların/kâhinlerin bilebildiği sırların olmasıdır. Tahrif olmuş Hristiyanlık inancında asla tartışılması mümkün olmayan sırlar ve insanın asla anlayamayacağı derecede girintili ritüeller vardır. Oysaki inanç/akide o kadar yalın ve anlaşılır olması lazımdır ki temyiz yaşındaki bir çocuk ile 100 yaşında bir insan anlamada asla zorluk çekmemelidir.

Kilise bu sırlı inancın çabucak çökmesini engellemek için akı/düşünmeyi tamamen köreltti. Hâlbuki İslam bize akı çalıştırmayı, düşünmeyi, araştırmayı tavsiye etmektedir. Özellikle akide ile alakalı hususlarda bilmece vari ve kapalı hiçbir hususa kullarının inanmasını istememiştir. Böylelikle her bir kalp o akideyi tam anlamı ile kuşatabilsin, her bir kalp rahat ve huzur ile onu kabul edebilsin. Rabbimiz bazı ibadet çeşitlerinde kullarına hikmeti bildirmemiş kapalı bırakmıştır. Kilise ise bu hususu akidede yapmıştır.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

"(Hayır, öyle değil!) Zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın hevalarına/arzularına tabi oluyorlar. Allah'ın saptırdığını kim hidayet edebilir? Onların hiçbir yardımcıları da yoktur."¹⁰

Zincire vurulmuş bu akılların isyan etmeden ve başkaldırmadan ebediyete kadar prangalanmış olarak kalması mümkün olabilir miydi?

⁹ (4/Nisa 171)

¹⁰ (30/Rum 29)

Kilisenin İnsanların Mallarını Sömürmesi

Laikliğin doğuş serüveninin en önemli köşe taşlarından bir tanesi de kilisenin mali olarak çok bolluk içinde olup buna rağmen fakir halka da ağır vergiler koymaya devam etmesidir.

Orta çağ Avrupa'sında feodalizm siyaseti hâkim olduğunu aktardık. Köylüler toprak sahiplerine çalışıyorlardı ve yaşadıkları yerlerden çıkmaları yasaktı. Üstelik karın tokluğuna çalışıyorlardı hiçbir hakları yoktu. Ancak kilise bu toprak ağalarına karşı inananlarının yanında mı oldu dersiniz! Hayır! Bilakis zamanın en büyük feodallerindendi.

İnsanlara zühdü, takvayı ve hatta fakirliği emreden bir kilise vardı. Fakirlik cennete girmenin yegâne sebebi olarak aktarılmaktaydı. "Göklerin melekutunu elde etmek isteyen kimseye, arpa ekmeği ile köpeklerle birlikte çöplüklerde bile uyumanın fazla geleceğini" belirten, "Hiçbir zaman kemrelerinizde ne altın ne gümüş, nede bakır taşımayınız. Yola çıkarken azık hazırlamayınız, iki tane elbiseniz olmasın, ne bir ayakkabınız ne de asanız bulunsun"¹¹ diyen din adamlarının halini ise Kresson "Ahlaki problem" adlı kitabında şu şekilde aktarmaktadır:

"Fakirlik, alçak gönüllülük, kanaatkârlık, perhiz yapmak, tanrıdan korkmak ve merhamet gibi Mesihliğin öngördüğü faziletli davranışların tamamı müminler, papazlar, kutsal kimseler ile hutbe ve öğütler için hayırlı olmak üzere söz konusuydu. Yüksek seviyedeki din adamları ile büyük ruhanilerin ise bundan daha farklı bir yaşayışları vardı: Kadınlarla zarafet süsü verilen şekilde konuşmalar, özel meclislerde şöhret, hizmetçiler, muazzam kar ve gelirler büyük mevkiler ve kibirli tavırlar."¹²

Will Durant da şöyle der:

"Kilise, en büyük arazi sahipleri arasında yer aldı. Avrupa'nın en büyük feodal beyleri Kiliseliler arasında ortaya çıkmaya başladı. Mesela Velda manastırı on beş bin tane küçük saraya sahip idi. St. Goll Manastırı iki bin arazi kölesine (serf) sahipti. Bir din adamı olan Alquin Feitor yirmi bin köleye sahipti. Rahip ve manastırların başkanlarını o tayin ederdi. Tayin ettiği bu başkanlar da diğerleri gibi ona bağlılık yemini yaparlar, bunlara da feodalitenin alışılmış ünvanlarından dük, kont ve benzeri ünvanlar verilirdi. Böylece kilise feodalizmin bir parçası haline dönüşmüştü.

Kilise'nin sahip olduğu mülkler, onun hakları ve feodalizmden kaynaklanan yetkileri, dinine bağlı her Hristiyan'ı utandıracak, dinin dışında olan kimsele- rin ise alay edecekleri bir konu olmuş, Papa ve kardinaller arasında tartışma ve zor kullanmanın sebebi haline gelmişti."¹³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا
يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

"Ey iman edenler! Hahamlardan ve râhiplerden pek çoğu halkın mallarını haksız yollarla yemekte ve insanları Allah yolundan alıkoymaktadırlar. Rasûlüm! Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu, işte onları elem verici bir azab ile müjdele!"¹⁴

Velhamdulillah

DEVAM EDECEK...

¹¹ Markos İncili, 10-22

¹² Ahlaki Problem, 167

¹³ Uygurluğun Serüveni XIV, 425

¹⁴ (9/ Tevbe, 34)

NASİHATÇİNİN HAZIRLIĞI

Hüseyin Oral

huseyinoral@takvadergisi.org

Nasihatçinin insanların huzuruna çıkmadan önce yapması gereken hazırlıkları vardır. Karşısındakilere öncesinden herhangi bir hazırlık yapmaksızın nasihat etmeye kalkan kimse birçok açıdan kendisini zora sokacak durumlara düşebilir. Böylesi önemli bir görevi icra ederken söylediklerini kesin ifadelerle vurgulayabilmek, dinleyenlerin kalbine tesir edebilmek ve Allah adına görevini tam manasıyla ifa edebilmek için hazırlıklarını yeterli seviyede tamamlamış olmalıdır.

Hitap edilecek olan toplulukların dini ihtiyaçlarını karşılamak üzere herhangi bir konuyu seçerken çevresinde en çok ihtiyaç hissedilen konuları öncelimesi, en önemlilerinden başlaması ve başladığı konunun da sonuna kadar hakkını vermesi icab eder.

Genellikle anlatılacak olan konunun seçiminde zorlanan nasihatçi herhangi bir meselenin başlığından harekete geçecek olursa o meseleyle bağlantısı olan birçok konunun da birbiri ardınca dizili verdiğini görür. Eğer başlığını gözden geçirdiği bir konuya yoğunlaşacak olursa Allah kendisine yardım eder. Öncelikle anlatması gereken konularda kalbine bir genişlik verir sonraki nasihatlerinde anlatması gereken meseleleri de birer birer önüne seriverir.

Kalbinde halis bir niyetle içinde bulunduğu toplumun vakıasını Allah'ın (cc) rızasına göre yönlendirmek isteyen bir nasihatçi, kendisinin konuların seçiminde nasıl hareket ettiğini şöyle anlatıyor:

“İnsanların birbirleriyle yaşadıkları duygusal ilişkiler, dilleriyle konuştuklarından başlayarak bir yön kazandığı için öncelikle dilin afetlerini konu edinmek istemiştım. Dilin afetleri içerisinde insanların birbirine en çok zarar verdikleri konuların başında da yalan geliyordu yalan konusunu Kur'an ayetleri üzerinden ele aldığım zaman yalanın en kötüsünün Allah'a (cc) karşı yalan uydurmak, sonrada peygambere yalan isnad etmek olduğunu gördüm ve ilk nasihatlerim bu konuları anlatmakla başladı. Bu konuları birbiri ardınca anlatmakta iken sahabenin yalanla itham edildiğini ve sahabenin tezkiyesiyle ilgili konularında anlatılması zarureti oluştu. Bu konular birbiri ardınca ehli sünnet âlimlerinin Peygamberin sözlerini tashih etmek üzere ne kadar titiz davrandıkları konusuna kadar geldi ve birkaç nasihatimi de hadis usulüyle ilgili konulara ayırmak zorunda kaldım. Dilin afetlerini anlatmak üzere başlangıcını yaptığım bir nasihat silsilesinde Allah benim kalbime bir genişlik verdi ve ben onun rızasını gözetip niyetimi halis kıldığım sürece nasihat etmem gereken konular hakkında daha geniş bir bakış açısına sahip oldum.”

İnsanların gündemlerini Allah'ın (cc) istediği doğrultuda yönlendirmek gayesiyle hareket etmek zorunda olan nasihatçi, içinde yaşadığı toplum içerisinde Allah'ın (cc) dinine karşı işlenen kabahatleri, Allah'ın (cc) dininde şirk sayılan unsurları önceleyerek en büyüklerinden başlamak suretiyle, gözlemleyerek yaptığı tespitler üzerinden tedavi edici nasihatleri zaman kaybetmeden gündemine alırsa, seçeceği konular hakkında da fikir sahibi olacaktır. Onun bu şekilde davrandığını hisseden kimseler nasihatçinin niyetinin gerçekten Allah'ın (cc) rızası olduğuna, gerekli

gördüğü konuları onun rızası için dile getirdiğine daha çabuk kani olacaklar ve dinledikleri nasihatten daha fazla etki altında kalıp noksanlıklarını gönül rahatlığıyla gidereceklerdir.

Doğudaki şehirlerden birinde yaşayan bir nasihatçi kardeşimiz yaşadığı şehirde düğünlerde işlenen İslam'a aykırı örf ve adet haline gelmiş büyük günahları tespit etmekle işe koyulmuştur. Düğünlerde çalgıcılar getirilip eğlenceler düzenleniyor, şehrin her tarafı müzik sesleriyle dolup taşıyor, evinde istirahat etmek isteyen birini bile rahatsız edecek derecede hoparlörler kullanmak suretiyle münker amellerini daha fazla mesafeye duyurmak istercesine açıktan bir haram işlendiğine şahit oluyor.

Bunun üzerine "sevinçlerdeki hüznün" başlığı altında bazı nasihatlere ağırlık verir. Nasihatlerinin içerisinde Allah'ın (cc) emirlerine karşı işlenen aykırılıkları ve haramları konu edinir. Allah'ın (cc) razı olmadığı yerlere malını harcayan kimselerin daha fazla ibret alması için kıyamet gününde insanın malını nerelerde harcadığının hesabını vermeden kıyamet günü bir adım dahi atamayacağı hakkındaki hadisi, sevinçli olunan günlerde aslında kendisini son derece üzecek ameller işlediğini, Allah'ın (cc) katına ameller yükseltildiğinde şu kadar haramında işleyen kişinin amelleri arasında yükseltildiğini vurgulayan etkili sohbetler ve vaazlar düzenler. Bu sohbetlerin ve vaazların yanı sıra bölge insanının eşleri, kızları ve bacıları hakkında çok kışkanç kimseler olmasına, evlerine misafir olarak geldiklerinde yabancı erkeklere kadınlarını göstermeye son derece dikkat etmelerine rağmen, düzenlenen eğlencelerde kadın erkek karışık bir şekilde halay çekmelerine göz yumduklarını bir çatı altında veya تنها bir yerde kendi kızıyla başka bir erkeği gördüğünde cinayet bile işlemekten çekinmeyen kimselerin düğün eğlen-

celerinde herkesin gözleri önünde yabancı erkeklerle el ele tutuşup halay çekmesine ses çıkarmamasının, namus anlayışı ile bağlantı kurarak, işleyip Allah'ın (cc) gazabını üzerlerine çekecek davranışlara göz yummamaları gerektiğini ayetler ve hadisler ışığında etkili bir dille vurgular. Bu şekilde onların duygularına ve hassasiyetlerine dikkat çekmek suretiyle yaptığı nasihatlerin çok daha faydalı olduğuna şahit olmuştur.

Allah'ın (cc) bu nasihatçi kardeşimizin samimi gayretleriyle üzerinde durduğu bu nasihatlere bereket ihsan etmesi sayesinde aradan biraz zaman geçtikten sonra bölge insanı özellikle düğünlerinde bu türden haram ve münker amelleri yavaş yavaş terk ederler. Durum öyle bir aşamaya gelir ki çalgıcılık yaparak geçimini kazanan kimselerden birçoğu başka işlere yönelip meslek sahibi olurlar.

İnsanların önüne çıkıp nasihatte bulunan kimseler daima çevresindekilerin teveccühünü kazanırlar. Kimi bir soru sormak için, kimi içinde bulunduğu bir sıkıntının çözümü için, kimi de yaşadığı bazı olaylarda uğradığı haksızlıklar gibi başından geçen hadiseleri anlatmak için nasihatçiyi ziyaret ederler. Onların bu ziyaretlerinde toplumun içerisinde oluşan sorunlara dair kendisine taşıdıkları meselelerden ve sordukları sorulardan yola çıkarak, nasihatçi anlatması gereken konulara dair yeni yeni fikirler edinir. Çevresinde olup bitenlere daha da dikkat kesilir. Edindiği malumatları zihninde toplayıp arasından bazı başlıklar çıkarttıktan sonra çevresine faydalı olabilmek, batılın ve ehlinin önüne engel olmak, hakkın ve taraftarlarının desteklenmesi adına birtakım nasihatler oluşturur.

Örnek teşkil etmesi bakımından anlattığımız trajikomik hadise nasihatçilere sorulan sorulardan veya kendileriyle dertleşildiği zaman anlatılmış bir olaydan alıntılanmıştır.

Otomobil satışıyla meşgul olan bazı tüccarlar, evlerinden çıkmadan önce karılarına satacakları otomobile fiyat vermesini teklif ediyorlar. Değeri elli bin olan otomobili karısı elli iki bine alırım diyor. Adam biraz daha arttır diyerek fiyatı yükseltmesini istiyor. Karısı elli beş bine kadar fiyatı yükselttiğinde ise hayır satmıyorum diyip evinden ayrılıyor. Otomobili satacağı yere getirdiği zaman müşteriler elli bin değerindeki otomobili değerinde satın almak istediklerinde Allah adına yemin ederek "Bu otomobile elli beş bin verdiler, ben yine de satmadım. Bu otomobil daha fazla eder. Almak isterseniz elli beş binin üzerine çıkmanız gerekir." diyerek daha fazla kazanabilmek için hem hile yapıyor hem de kendilerince yalan yere yemin etmenin meşru zeminini oluşturmuş oluyorlar.

Bu ve benzeri birçok hadise üzerine nasihatçiler çevrelerindeki olup biten hadiselerden, döndürülen dolaplardan, insanların birbirine haksızlık yaparken hangi yöntemlere başvurduklarından, etrafındaki bazı münkerlerin kaynağını ne tür hadiselerin oluşturduğundan haberdar olurlar. Elde ettiği bilgileri kendi ilmi süzgecinden geçirdikten sonra insanların içine düştükleri hastalıkları tedavi etmek üzere nasihatlerine ivme kazandırır.

Her sene içerisinde bazı önemli ayları ve günleri barındırır. Ramazan muharrem zilhicce gibi insanların oruç veya hac ibadetine biraz daha dikkatlerinin arttırılması, arefe ve muharrem ayının ilk on gününde daha fazla salih amele teşvik edilmesi, ramazanın son on gününde itikâfın ve faziletlerinin teşvik edilmesi, bu günlere ve aylara henüz ulaşmamışken nasihatçinin konu başlıkları arasında iyiliği emretmek kabilinden yer almalıdır.

Ayrıca kâfir ve müşriklerin, ehli kitabın bayramları, önemli sayıp insanlara benimsetmek için uğraşa geldikleri yılbaşı, nevrüz gibi gün ve geceleri, bu günler ve gecelerde işlenen şirk ve haramlardan şiddetle sakındırabilmek amacıyla münkerden nehyetmek vazifesinin yerine getirilmesi adına, konuları arasında bulundurması son derece faydalı olacaktır.

Toplum batıl bir gündemin içine girmeden, henüz o batılla ilgili reklamlar yapılmadan, hatta çarşı pazarda küfrün ve haramların kutlama aracı olan ürünleri satışa sunulmadan önce nasihatçinin münkerlerden sakındırması son derece önemlidir. Nasihatini dinleyen herkesin yakın gelecekte karşılaşacağı münkere dair zihnindeki malumatların ve kalbindeki duyguların etkisiyle İslam'ın kendisine emrettiği şekilde davranması sağlanmış olur.

Yüzyıllardır kendini İslam'a nispet eden halklar içerisinde olmazsa olmaz gibi kabul edilen bidatlerin din adına işlenmesi, nasihatçinin işlenen bu bidatlere karşı bilinç oluşturmaya amacıyla kendisine bir görev addederek sorumluluk bilinciyle hareket etmesini gerekli kılar.

Bu bidatlerin Allah'ın (cc) diniyle bir alakasının olmadığını ve işleyenlerin Allah'a ve Rasulü'ne iftira etmek gibi bir mesuliyetin altında kalacaklarının, en keskin ifadelerle anlatılması, seçilen konuların arasında ihtiyaç hissedildikçe ve çeşitli münasebetler oluştuğça vurgulanması ihmal edilmemelidir.

Bir mesele hakkında ihtilaf yaşanıyorsa ve durum meselenin çözümünü acilen gerektiriyorsa, nasihatçinin çekişmeler yaşanmadan, insanlar birbirinin kalbini kırmadan önce meseleyi çoktan tespit etmiş ve çözüme kavuşturmuş

olması lazımdır. Bir münakaşanın arasına girerek nasihat etmeye kalkışmak, galeyana gelmiş kimseler üzerinde fazla bir tesir oluşturmayaacağı için; hakkında kutuplaşılın fıkhi veya itikadi konunun o esnada anlatılmasıyla beklenen tesirin hemen oluşması düşünülemez.

İçerisinde hikmet bulundurmayan nasihatler bazen dinleyenler açısından fitne ve fesadın oluşmasına sebep olabilir. Nasihatçinin ne zaman, hangi duygularla, kimlere, niçin, neleri anlatacağını iyice ölçüp tartması, hikmetinin varlığına delalet eder. Her zaman ve her yerde olur olmaz bağlantılar kurarak alakasız konulara girmesi anlattığı konuları sürekli aynı cümlelerle anlatıp aynı konuları tekrarlaması hikmetsizliğini ve nasihat edebilme yeteneğinin zayıflığını ortaya koyar.

Müslümanlardan biri bir haram işlemiş ve işlediği bu günah kulaktan kulağa yayılmışsa nasihatçinin Müslümanlar arasında yalan yanlış oluşan şaiaları daha da kuvvetlendirecek ve o günahı işleyen kimseyi ima edecek konuları anlatıp fitneyi körüklememesi, günah işlediği sabit bile olsa hedef gösterme anlamına gelebilecek konulardan sakınması gerekir.

Nasihatçi bunun gibi hassasiyetleri gözetmeden dinleyenlerin yanlış neticeler çıkarmasına sebep teşkil eden konuşmalar yerine daha yapıcı ıslah edici konulara yönelerek anlattıkları kadar bazen anlatmadıklarıyla da nasihat edebilmelidir.

İlmin sahibine nispet edilmesi ilmin bereketindendir. Nasihatçi kendinden olmayan, bir başkasına ait, daha önceden yapılmış ve anlatılmış bir nasihati, aynen ezberleyip anlatmaktan sakınlmalıdır. Başkalarının kendisinden daha iyi anlattığını düşündüğü bir hitabı, kendi

anlatacağı nasihat için yöntem ve perspektif açısından değerlendirebilir. Delillerden çıkarılan neticeler ve ibretler açısından dinlemesi ve notlar alması faydalı olursa da hem ifade tarzı hem de aynı cümleler üzerinden aynı nasihati kendini dinleyenlere sunması Allah'ın razı olmadığı bir davranıştır. Eğer bir âlimin yazdıklarından veya anlattıklarından alıntı yapması gerekirse yaptığı alıntıyı sahibine nispet ederek "falan âlim falanca kitabında şu ifadelerle yer vermiştir." diyerek nakilde bulunur. Bazen kendisinden alıntı yapılan kaynağın adını ve sözün sahibini aşikâre söylemesi uygun olmayabilir. Bu durumda isim zikretmeden, kaynağın adını vermeden "ismi mevzu bahis değildir", "ismini zikretmek istemiyorum" gibi kelimelerle en azından kendisine ait bir tespit olmadığını ifade eder.

Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

المتشبع بما لم يعط كلابس ثوبي زور.

"Kendisine verilmemiş olan şeylerle tokluk gösterişinde bulunan kimse, yalandan iki elbise giyinmiş gibi olur."¹

Müslümanların dinini öğrenmeye, ilmini arttırmaya ihtiyaç duydukları ilim ve nasihat meclisleri, hiçbir nasihatçi tarafından kendisine yönelik eleştirilere cevap vermek veya birilerine reddiye verip üstün gelebilmek gibi kişisel egoların tatmin edilmesine alet edilmemelidir. Nasihatlerinde nefsi davranmaya kalkan bir nasihatçinin Allah'ın rızasından uzaklaşmasını, nefsi davrandığı için şeytanın telkinlerinden etkilenmesini, dinleyicilerinin gözünde saygınlığını yitirmesini, yaptığı nasihatın etkisinin yok olmasını beraberinde getirir.

¹ (Buhârî, 5219)

Rasulullah'tan (sav) zamanımıza gelene kadar İslam ümmeti içerisinde binlerce nasihatçi gelip geçmiştir. Selefî salihinden, en güzel örnekleri sergileyenlerinden birçoğunun ortaya koyduğu hizmetler Allah'ın rızasını gözettilikleri sürece kendilerinden istifade edenlerin aldıkları ecirlerle beraber amel defterlerine salih birer amel olarak yazılmaya devam ediyor. Sapıtmaya ve dinde eğrilik oluşturmaya yönelik ne kadar çabalanlar olmuşsa da geride bıraktıkları bütün icraatları ehli insaf tarafından yerilip sakındırılmaya ve sahiplerinin amel defterlerine ortaya attıkları batıl üzerinden kendilerini takip edenlerin amelleriyle beraber birer günah olarak kaydedilmeye devam ediyor.

Allah'ın dini adına konuşan Müslümanlar içerisinde örnek olma konumunda olan, anlattıkları ve davranışlarıyla başkalarına faydalı olmayı kendine bir görev bilen her nasihatçi, görev bilinciyle hareket ettiği sürece nasihatlerinin karşılığını dünyada Allah'ın kendisine bahşedeceği ihsanlarla, ahirette de yine onun izniyle amel defteri kapanmaksızın geride bıraktığı icraatları sayesinde almaya devam edecektir.

Allah nasihatçilerimize ve dinleyenlerine hakkı hak bilip tabi olmayı ve tabi kılmayı, batılı batıl bilip uzaklaşmayı ve uzaklaştırmayı, sözün en doğrusunu dinleyip dinletmeyi ve en güzeline tabi olup tabi kılmayı nasip etsin. (Âmin)

APAÇIK İKİ YOL

Erhan Yıldız

erhanyildiz@takvadergisi.org

A demoğlu bu dünyaya kulluk imtihanı için geldiğinden, ölüm anına kadar nefsin hevâ ve hevesleriyle mücadele etmek ve onu ibadet ve hayırlara sevk etmekle vazifelidir.

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيَهَا
فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

“Nefse ve onu düzenleyene; Ona hem kötülüğü hem de takvayı ilham edene (andolsun ki).”²

Rabbimiz kullarına bunları ilham edip bildirmiş ve bunların uygulanması ve yaşanabilmesi için birtakım ölçüler koymuş, helaller ve haramlar belirlemiştir. İşte ilham etme, bildirme ve ölçülerden sonra, imtihan etmek için insana bu hayır ve şer yollarından birini seçme hakkını vermiştir.

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

“Biz ona ... iki apaçık yolu (hayır ve şer yollarını) göstermedik mi?”³

Fakat nefis, bu apaçık iki yoldan şer yolunu tercih eder, ister. Şeytanın da insanlara her yönden yaklaşıp saptırmasıyla, helallerden daha çok haramlara yönelir. Haramlar ve çirkinlikler ona daha güzel ve cazip gelir. Dünya şehvetlerini ve geçici olan dünya zevklerini arzular. Nefis, ibadetlerin, iyiliklerin, ahirette alacağı karşılıkların meşakkatine, zorluklarına ve bedeline katlanmaktan hoşlanmaz. Kolay olan, peşin olan ve hoşuna giden zevk, eğlence, menfaat gibi şeylere yönelir.

Allah (cc) Kıyamet Suresi 20 ve 21'de şöyle buyurur:

كَأَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ. وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

“Asla! Bilakis siz, acil olan (dünya hayatını) seviyorsunuz. Ahireti bırakıyorsunuz.”

¹ (Buhârî, Müslim)

² (91/Şems 7-8)

³ (90/Beled 10)

Bu durum insanın hevâsına uyması, onu dinlemesi demektir. Sözlükte “istek, heves, meyil, sevme, düşme” gibi anlamlara gelen hevâ kelimesi terim olarak “nefsin, akıl ve din tarafından yasaklanan kötü arzulara karşı olan eğilimi” yahut “doğruluk, hak ve faziletten saparak haz ve menfaatlere yönelen nefis” manasında kullanılmıştır.⁴ Dolayısıyla hevâyı terk etmek, hevâyâ uymamak bir Müslümanın en önemli vasıflarından biridir.

Âdemoğlu bu dünyaya kulluk imtihanı için geldiğinden, ölüm anına kadar nefsin hevâ ve hevesleriyle mücadele etmek ve onu ibadet ve hayırlara sevk etmekle vazifelidir. Ama dedik ya insan acelecidir, peşin olanı ister, bundan dolayı da dünya ona hoş gelir. Allah'ın (cc) imtihan için cehennemini etrafını çevirdiği şehvetleri, zevkleri ister. Ahiretini heba etme pahasına da olsa ister. Oysaki bu kısa, geçici, sınırlı dünya hayatında cennetin çevrildiği zorluklara katlansa kişi, asıl hayat olan ahiret hayatında rahat edecektir. Çünkü gerçek hayat ahiret hayatıdır.

Allah (cc) şöyle buyurmuştur:

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek hayat odur. Keşke bilselerdi!”⁵

Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:

اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ

“Allah'ım! Gerçek hayat sadece ahiret hayatıdır.”⁶

Ancak nefis ve hevâ ile mücadele o kadar kolay bir mesele değildir. Bu sebeple Rasulullah (sav) tarafından “büyük cihad” olarak isimlendirilmiş ve nefisle cihad eden Müslümanında gerçek mücahit olduğu söylenmiştir.

“(Hakiki) mücahit, nefisine karşı cihad eden kimsedir.”⁷

Çünkü cephedeki cihattan önce kişinin nefsiyle, hevâsıyla cihadı başlar. Kendi nefsiyle cihad edip onu hidayete, hayra yönlendiremeyen kimse cephedeki cihada da katılamaz. Cihadın ilk mertebesi de budur, nefisle cihad. Bu meseleyi inşallah başka bir yazımızda başka bir hadisi anlamaya çalışırken daha detaylı ele almaya gayret edeceğiz.

Allah (cc) nefislere fücuru ve takvayı ilham ettiğini beyandan sonra, nefislerini tezkiye ederek günahlardan temizleyen, takva ile terbiye ederek geliştiren kimselerin, gerçek kurtuluşa ereceklerini üst üste ettiği yeminlerle haber vermiş, nefisini korumayıp günahlarla alçaltan, karanlıklara gömen, dünyada ve ahirette darlığı tercih eden kimsele-
rin ise, gerçekten zarar ve hüsrana uğradıklarını bildirmiştir.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْهَا

“Onu (nefsini) arındıran, kesinlikle kurtuluşa ermiştir. Onu (küfür ve masiyetle) örtüp gizleyen de, kesinlikle zarar etmiştir.”⁸

⁴ (İslam Ansiklopedisi, Hevâ)

⁵ (29/Ankebut 64)

⁶ (Buhari, Müslim)

⁷ (Timizi, Ahmed)

⁸ (91/Şems 9,10)

Tezkiye edilmeyen ve kendi başına serbest bırakılan nefis, sınır tanımaz şehvet ve arzulara gömülerek sahibini saptırır ve onu hem dünyada, hem de ahirette felaketlere sürükler.

Hevâsına tabi olan kimse akılsız ve aciz bir insandır. Nefsi ona hem yanlışlar yaptırır, hem de dünyada ve ahirette kurtulabileceğine dair ümitler verir. Şirkin, küfrün, günahların içinde de olsa böyle zanneder ve böyle olmasını ister. Bir türlü şunu anlamaz veya anlamak istemez; Allah'a karşı gelirken, onun sınırlarını aşarken bir yandan da cennete girilemez, istenemez. Ama o kalbinin temiz olduğu, Allah'ın merhametle muamele edeceği gibi kendi kuruntularıyla kendini avutup durur.

"Akıllı kişi, nefesine hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Aciz kişi de, nefesine hevâsına tabi olan ve Allah'tan dileklerde bulunup duran (bunu yeterli gören)dır."⁹

İmtihanın bir gereği olarak cehennem yollarına nefse hoş gelen şeyler serilmiştir. Onların peşinde koşanlar, yolun sonunda cehennem çukurlarını, ateşlerini ve bekçilerini göreceklerdir. Cennetin yolları ise nefse hoş gelmeyen şeylerle, sıkıntılar dertler, zorluklarla doludur. Cennete ulaşabilmek için bu zorluklarla dolu yolu aşmak gerekir. Bunun için de nefsin hoşlanmadığı itaat, ibadet ve fedakârlıklarda bulunmak gerekir. Bunu ise herkes başaramaz, zorlukları atlata-maz, sıkıntılara katlanamaz. Bu durumun zorluğunu şimdi aktaracağımız rivayette Cibril'in (as) korkusundan endişesinden de anlayabiliriz.

. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ قَالَ لِجِبْرِيلَ: اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَذْهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا ثُمَّ حَفَّهَا بِالْمَكَارِهِ ثُمَّ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَذْهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ قَالَ فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَذْهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا فَحَفَّهَا بِالشَّهَوَاتِ ثُمَّ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَذْهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا».

Ebu Hureyre'den (ra) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

"Allah Teâlâ cenneti yarattığı vakit Cibril'e:

"Git ona bir bak!" buyurdu. O da gidip cennete baktı ve: "Ey Rabbim! Senin izzetine yemin olsun ki, cennetin bu güzelliğini işitip de ona girmeyen kimse kalmayacaktır." dedi.

Allah Teâlâ cennetin etrafını nefsin hoşlanmayacağı şeylerle kuşattı. Sonra:

"Ey Cibril! Şimdi git ona bir daha bak!" buyurdu.

Cibril (as) gidip bir daha baktı. Sonra da: "Ey Rabbim! Senin izzetine yemin olsun ki, ona hiç kimsenin giremeyeceğinden korkarım." dedi.

⁹ (Tirmizi)

Allah Teâlâ, cehennemi yarattınca yine:

“Ey Cibril! Git, bir de şuna bak!” buyurdu. O da gidip baktı ve: “Ey Rab-bim! İzzetine yemin olsun ki, işitenlerden kimse ona girmeyecektir!” dedi.

Allah Teâlâ onun etrafını nefsin hoşlandığı şeylerle kuşattı. Sonra da: “Ey Cibril! Git ona bir kere daha bak!” dedi.

O da gidip baktı. Sonra geldi ve: “Ey Rabbim, izzetine yemin olsun, tek bir kişi kalmayıp herkesin ona gireceğinden korkuyorum.” dedi.”¹⁰

Allah Teâlâ hevâsını terk ederek takva üzere yaşayan kullarına şu müjdeyi verir:

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

“Kim de, Rabbinin huzurunda duracağından korkar ve nefsin arzularından alıkoyarsa, şüphesiz, cennet onun sığınağıdır.”¹¹

¹⁰ Tarih-i Taberi 5/487

¹¹ Ehdâs Ve Ehâdîs, 158

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

ONLAR, AGLARINDAN IRMAKLAR AKAN
ADN CENNETLERİNE GİRERLER.
KENDİLERİ İÇİN ORADA DİLEDİKLERİ HER ŞEY VARDIR.
ALLAH, KENDİNE KARŞI GELMEKTEN SAKINANLARI
BÖYLE MÜKÂFATLANDIRIR.

CEMEL VAKASINA GİDEN YOL

Mustafa Yakupoğlu

Tarihi karartmaların odağında olan hadiselerden biride Mü'minlerin Emiri Ali bin Ebu Talib (ra) ile Aişe annemizin karşı karşıya gelmesine sebep olan Cemel vakasıdır. Günümüze kasıtlı bir başkaldırı olarak yansıtılan Cemel vakası iki Müslüman taifenin karşı karşıya geldiği ilk muharebedir. Evet, iki Müslüman taife karşı karşıya gelebilir ve Tarih boyunca da istisnasız her dönem gelmiştir. Ancak Müslümanlar arasında yaşanan hiçbir savaş bu denli karartmalara maruz kalmamıştır.

Güvenilir eserleri terk edip güvenilir olmayan eserlere teveccüh eden tarihçiler, Şi'aların tarih tarlasına ekmiş olduğu zehirli mantarları yiyerek zehirlenmiş ve bunun bir tezahürü olarak hakikat dışı birçok bilgiyi kitaplarında aktarmışlardır. Bu müktesebatla konuyu ele alan tarihçiler, Aişe annemizin Müslümanlar arasında savaş olmasını mubah gördüğünü, Ali'nin (ra) hilafetine karşı bir başkaldırı organizasyonunun başını çektiğini ve savaş kastıyla Mekke'den hareketle Basra'ya gittiğini iddia etmişlerdir. Tarihi, Şi'a kaynaklarından derleyen tarihçilerin böyle şeyleri iddia etmesi gayet tabi bir durumdur. Ancak hakikati ortaya koymak için bu kadarına kail olmak yeterli değildir. Bu ayki yazımızda Allah subhanehu'nun izni ve inayetiyle Aişe annemizin Mekke'den Basra'ya yapmış olduğu çıkışın asıl sebeplerini anlatmaya çalışacağız. Sa'yü gayet bizden tevfiğ Allah'tandır.

Osman (ra), ne Hilafet gömleğini çıkarmayı kabul etmişti nede kendisini müdafaa edilmesine müsaade etmişti. Ve en nihayetinde de ömrünün seksen ikinci senesinde kendi hanesinde mazlum bir şekilde katledildi. Osman (ra) Ümeyyeoğullarındandı, bu sebeple en başta Muaviye (ra) olmak üzere Şam bölgesinde ikamet eden Ümeyyeoğulları hüznü boğulmuştu. Özellikle Muaviye'nin (ra) kız kardeşi olan Ummu Habibe annemizin Osman'ın (ra) kanlı gömleğini Muaviye'ye (ra) göndermesi ve Muaviye'nin (ra) bu gömleği Ümeyyeoğullarına göstererek intikam yemini etmesi belki de Müslümanlar arasında başlayacak savaşın ilk kıvılcımıydı.

Ümeyyeoğullarının kalesi konumundaki Şam beldesinde bunlar yaşanırken, Mekke şehrinde de büyük bir matem havası hâkimdi. Aişe annemizin başını çektiği ve içlerinde Talha (ra) ile Zubeyr bin Avvam'ın da (ra) bulunduğu bir gurup, Osman'ın (ra) katledilişine engel olamamış olmalarının pişmanlığını yaşıyorlardı. Osman'ın (ra) kendisini müdafaa etmek isteyen herkesi men etmiş olmasına rağmen kendilerini suçlu hissediyorlardı. En nihayetinde de içinde bulunmuş oldukları pişmanlık onları, Osman'ın (ra) katillerini cezalandırmak için bir araya getirdi.

Ve Aişe annemiz orada bulunanlara seslendi ve dedi ki: "Osman haksız yere öldürüldü. Vallahi, onun kanını talep edeceğim."

Bunu üzerine Talha bin Ubeydullah (ra) Aişe annemizi destekleyen bir konuşma yaparak dedi ki: "Osman'a karşı kusurda bulundum. Kanını talep için gerekirse kanımı dökeceğim."

Akabinde Zübeyr bin Avvam (ra) sözü alarak şöyle devam etti ve dedi ki: "İnsanları uyaralım. Bu kan cezasız kalmaz. Zira bunun cezasız kalması Allah'ın dinine karşı ebedi gevşekliği

getirir ve imamlara karşı suikastlar alır başını gider.”¹

Şam ve Mekke'de bu gelişmelerin yaşanmasına karşın Ali (ra), bu mesele- nin vakar ve teenni ile halledilmesi taraftarıydı. Zira devlet içinde tam bir otorite sağlanmadan suçluların ceza- landırılmasına kalkışmak birçok canın heba olmasına sebep olabilirdi. Olası bu kötü sonucu göz önünde bulunduran Ali (ra) suçluların cezalandırılmasının tehir edilmesi gerektiğine inanıyordu.

Aktardıklarımızdan da görüldüğü üzere tartışma konusu olan şey Ali'nin (ra) hilafeti değildi. Osman'ın (ra) katilleri- nin cezalandırılması noktasında da bir ihtilaf yoktu. Sahabeler arasında fikir ayrılığına sebep olan şey, Osman'ın (ra) katillerinin cezalandırılmasının zaman- lamasıyla alakalıydı.

Ali'nin hilafeti hiçbir zaman tartışma konusu olmadı. İhtilaf Osman'ın (ra) katille- rinin cezalandırılması hususundaydı. Osman'ın katillerinin cezalandırılmasını herkes istiyordu. Bunda bir ihtilaf yoktu. İhtilaf bunun zamanlamasındaydı. Ali'nin görüşü ortalık yatışınca ve ülke istikrara kavuşuncaya kadar bunun ertelenmesi yönündeydi.²

Takvimler hicri 36 yılının Rebîu'l Evvel ayını gösterdiğinde Aişe annemizin etrafında toplanan topluluk en nihayetinde suçluların cezalandırılmasının gerekti- ği noktasında karar birliğine varmışlardı. Mekke'de onları bu karara sevk eden çok sayıda sebep vardı ve Mekke'den Basra'- ya gerçekleşen çıkışı iyi anlayabilmemiz için çıkışı tetikleyen sebepleri göz önünde bulundurmamız gerekir. Bu sebeplerden birincisi, Medine'de bulunan Ümeyyeo- ğullarının Osman'ın (ra) katledilmesinden sonra Mekke'ye gelmiş olmaları. İkincisi, Osman'ın (ra) Basra valisi Abdullah bin Amr'ın Mekke'de olması ve insanları çıkış

için teşvik etmesi hatta maddi olarak imkânlar sağlaması. Üçüncüsü, Osman'a (ra) yardım için yemenden hareketle gelen Ya'lâ bin Ümeyye'nin Mekke'de olması. Ya'lâ bin Ümeyye Medine'de yaşananlara yetişemeyince Mekke'de kaldı. Yanında çok sayıda mal, silah ve hayvanla gelmiş olan Ya'lâ, Osman'ın (ra) suçluları ceza- landırılmadan geri dönmek istememesi Aişe annemiz ve beraberindekilerin harekete geçmesini tetikleyen önemli sebeplerden biriydi. Tüm bu sebepler bir araya geldiğinde Mekke'den çıkışın kaçınılmaz bir karar olduğunu anla- mamız hiç de zor olmamalı.

Aişe annemiz önderliğinde Osman'ın (ra) katillerini cezalandırmak için muvafa- kat edilmiş olsa da, nereye gidileceği noktasında bir belirsizlik vardı. Bir an önce harekete geçilip kısa sürede suçlu- ların cezalandırılabilmesi için bu belirsizli- ğin giderilmesi gerekiyordu. Bu sebeple ilk önce nereye gidileceği noktasında müzakerelere başladılar. Aişe annemizin başını çektiği bir gurup Medine'ye gidil- mesi gerektiği kanaatindeydi. Başka bir gurup Şam'a gidilmesini ve oradakilerle birleştikten sonra daha güçlü bir şekilde çıkılması gerektiğini söylüyordu. En nihayetinde uzun müzakerelerden sonra Basra'ya gidilmesine karar verildi. Çünkü Medinelilere güçleri yetmesi muhal bir durumdu. Zira Medinelilere kıyasla sayıları bir hayli azdı. Şam, Muaviye'nin (ra) orada olması sebebiyle garanti altındaydı. Çünkü Muaviye (ra) öncülüğü- nü yaptığı Şam ehli, Osman'ın (ra) katileri- nin en tez zamanda cezalandırılması noktasında mutabıktı. Bu sebeple suçlu- ların Şam'da barınmaları imkânsızdı. Lakin Basra şehri hem devlet otoritesinin az olduğu hem de Osman'ın (ra) katillerinin yuvalandığı şehirlerden biriydi.

Aişe annemizin önderliğinde bir araya gelen bu topluluk, nereye gidecekleri noktasında karar birliğine vardıkten sonra Basra şehrine doğru harekete geçtiler.

¹ Tarih-i Taberi 5/487

² Ehdâs Ve Ehâdis, 158

Niyetleri önce Basra'ya akabinde de Kûfe'ye giderek ilk önce Osman'ın (ra) katilleriyle savaşmak, daha sonra Ali'nin (ra) ordusunun içine sızmış olan suçluları fazla kan dökmeden cezalandırmaktı. Niyetleri kesinlikle Mu'minlerin emiri Ali'yle (ra) savaşmak değildi. Mu'minlerin emiri Ali'nin (ra), Ka'Ka' bin Amr'ı (ra) Aişe annemiz ve beraberinde olanların yanına geliş sebeplerini sormak için gönderdiğini aktaran rivayetler bu hakikatti desteklemektedir.

Aişe annemizin huzuruna giren Ka'Ka' bin Amr, Annemize soruyor ve diyor ki: "Anneciğim, bu beldeye geliş sebebiniz nedir?"

Annemiz cevaben şöyle diyor: "Oğlum, insanları ıslah için geldik."³

Yine Cemel günü harp bittikten sonra Ali (ra) Annemizin yanına gelerek diyor ki: "Allah seni mağfiret etsin." Bunun üzerine Annemiz cevap veriyor ve diyor ki: "Sana da mağfiret etsin. İslahtan başka bir niyetim yoktu."⁴

Bu konu hakkında İbni Arabî⁵ şöyle der: "Aişe'nin Cemel harbine çıkışına gelince; o, harp yapmak için çıkmadı. Ancak insanlar ona geldiler ve fitnenin gitgide büyüdüğüne ve insanların kafalarının karıştığına dair şikâyetle bulundular. İnsanların ıslahı için onunla teberrük etmek istediler. Ondan utanırlar da geri çekilirler zannettiler. O da böyle olacağını zannetti."⁶

Bu yaşananları ilk defa okuduğumuzda, belki bu çıkışın sebeplerini fehmetmemiz mümkün olmasa da, üzerinde uzun bir mütalaada bulunan her Müslüman bu çıkışın sebebinin basit bir şey olmadığını görecektir. Zira Mu'minlerin emiri Osman (ra) herhangi biri gibi öldürülmüştü. Buda gazaplanmayı ve

harekete geçmeyi gerektiren bir sebepti. Ayrıca Osman'ın (ra) manevi bir konumu vardı. Dinin ve Müslümanların muhafazası onun sorumluluğundaydı. Şeriat sahibine niyabeten bu işlere bakıyordu. Dolayısıyla ona yapılan saldırı şeriat sahibine yapılan saldırı mahiyetindeydi.

Bu sebeple de Aişe annemiz, Talha bin Ubeydullah, Zubeyr bin Avvam ve beraberindekiler, Osman'ı (ra) katledenlerin bir an önce cezalandırılması gerektiği düşüncesindeydiler. Çünkü Osman'ın (ra) katilleri sert bir şekilde cezalandırılmadığı takdirde sonraki halifelerin de serseriler tarafından öldürülmesinden endişeleniyorlardı. Ancak bunun öncesinde suçluların kimler olduğu ve kimler tarafından desteklendiği noktasında kamuoyu geliştirilmesi ve Müslüman halkın aydınlatılması gerekiyordu. En büyük engelleriyse bir gurup suçlunun Ali'nin (ra) ordusuna nüfuz etmiş olmasıydı. Mu'minlerin emiri Ali (ra) suçluların kimler olduğunu biliyordu ancak, onlarla mücadele etmesi an itibarıyla mümkün değildi. Çünkü olası bir müdahalede Medine halkının zarar görmesi kaçınılmazdı. Bu sebeple de Ali (ra) suçluların cezalandırılmasından önce devlet içinde otoritesinin sağlanması gerektiği kanaatindeydi. Mü'minlerin emiri ilk önce devlet içindeki çok sesliliğe son vermek, sonrasında da daha kuvvetli bir şekilde suçlulara yönelmek istiyordu. Hiç şüphesiz doğru olanda buydu. Ancak Mu'minlerin emiri haricinde kimse durumun nezaketini göremiyordu.

Hulasa, Bu döneme ait tarihi vesikalara baktığımızda görülmektedir ki, iddia edildiği gibi Ali (ra) ile karşı karşıya gelmiş olan Sahabelerin asıl niyetlerinin savaşmak olmadığı aşîkârdır. Peki, maksat savaş olmamasına rağmen savaşın patlak vermesinin sebebi nedir? Allah subhanehu nasip ederse bir sonraki sayıda bunu anlatmaya çalışacağım.

Dualarımızın sonu alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.

³ Tarih-i Taberî 5/520

⁴ Şezerâtü'z Zehab 1/42

⁵ Kavli aktarılan İbni Arabî, mutasavvıf olan İbni Arabî değildir.

⁶ Ahkam'u'l Kur'an 3/569,570

FAYDASIZ İLMİN ALAMETİ

İbn-i Receb el-Hanbeli

Salih Bağırhan tarafından tercüme edilmiştir.

Faydasız ilmin alameti, sahibine; kibri, gururu, büyüklenmeyi, dünyada yüksek yerde olmayı, dünyalık işlerde yarışmayı, âlimlere gösteriş yapmayı, sefihlerle çekişmeyi ve insanların bakışlarını kendilerine çevirme isteği kazandırmasıdır.

Bu konu hakkında Allah Rasulü (sav) şöyle buyurmaktadır:

“Kim bunlar için ilim talep ederse ona ateş vardır.”¹

Bu ilimleri elde eden bazı kişiler Allah'ı bildiklerini, O'nun rızasını elde ettiklerini ve bunların dışındaki şeylerden yüz çevirdiklerini savunmaktadırlar. Ancak bu kişilerin niyetleri insanların kalplerinde, melikler ve diğer kişilerden önce gelmelerini, kendilerine iyi zanda bulunmalarını, çokça kişilerin onlara tabi olmalarını arzulamak ve insanlara bundan dolayı büyüklenmektir. Bunun alameti Ehl-i Kitab, Kerametiler ve Bâtıniler ve buna benzeyenler gibi veli olduklarını iddia etmeleridir. Bu şekilde nefsi ezmeye çalışmak, zahiren ve batînen nefsi küçük görmek Selef'in yaptığı bir uygulama değildir.

Faydasız ilmin alametlerinden biride hakkı kabul etmeme, hakka teslim olmama ve hakkı söyleyenlere karşı kibirlenmedir. Özellikle de insanların gözlerinde küçük olan kimse hakkı söylediğinde ona karşı

karşı kibirlenmekte ve ayrıca hakka rücu etmeleri gerekirken, insanların kendilerinden uzaklaşma korkusundan dolayı batılda ısrar edilmesidir.

Yine bu sıfatları kendilerinde taşıyan kimseler, insanların nezdinde kendilerini mütevazı olduklarını ispatlayabilmeleri ve davranışlarıyla övülmeleri için dilleriyle kendilerini yermekte ve küçümsemektedir. Bu da gizli şirktir. Tabiin ve tabiinden sonra gelen âlimler bu hususta uyarılar yapmışlardır.

Onlardan açıkça zuhur eden şey, sıdka ve ihlasa zıt olan övgüyü arzulamamaktır. Sadık olan kimse nifak sahibi olmaktan ve kötü akıbetten korkar ve övülmelerini bir meşguliyet sayar. Bundan dolayı, ilmin fayda verdiği kişiler kendilerini yüksek makamda görmezler. Kalplerinin tezkiye edilmesini ve övülmesini istemezler. Hiç kimseye karşı büyüklenmezler.

Hasan-ı Basrî (ra) şöyle der: “Gerçek fakih dünyada zahid, ahireti talep etmede istekli, dininde basiretli ve rabbine ibadet etmede ise devamlı olandır.” Yine ondan gelen bir rivayette “Fakih kendisinden üstün olanlara haset etmez, kendisinden ilimce küçük olanlara alay etmez ve Allah'ın ona öğrettiği ilimden ücret almaz.” der. Bu son cümlelerin manasının aynı İbn Ömer'den (ra) de rivayet edilmiştir.

Kendisine fayda veren ilim, sahibinin ilmi artıkça Allah'a karşı tevazusu, korkusu, teslimiyeti ve itaati artar. Seleften bazıları şöyle der: “Âlimin rabbine karşı tevazulu olabilmesi için toprağı başının üstüne koyması gerekir.” Kişi ilmini rabbi için artırırsa O'nu iyi tanır, sevgisi, teslimiyeti ve itaati artar.

Faydalı ilmin alametlerinden biri de, sahibinin dünyadan feragat etmesine sebep olur. Bunlardan en büyüğü liderlik, şöhret ve övülmedir. Bunlardan uzak durmaya çaba göstermek faydalı ilmin

¹ İbnMace 254; İbnHibban, 77; Hakim, 1/86

alametleridir. Dünyalık şeylerden bir tanesi, kasıtsız ve gayri ihtiyarı, ilmin kendisine fayda verdiği kişiye gelirse cezadan ötürü korkar, dünyalık şeylerin kendilerine tuzak olduğunu niteler ve bundan dolayı ürperirdi. Nasıl ki İmam Ahmed isminin meşhur olmasından nefsi için korkar ve uzak durmaya çalışırdı.

Faydalı ilmin alametlerinden bir diğeri de, ilmin sahibine fayda verdiği kişi kendisini ilimli görmez, kimseye ilminden ötürü gururlanmaz, kasıtlı bir şekilde kimseye övünmez, sünnete ve ehline muhalefet edenlerin dışında kimseyi cahillikle nitelemez. Allah için kızılması gereken meselelerde konuşur, kendi nefsi için kızılması gereken hususlarda ise konuşmaz.

Fayda vermeyen ilmin alametlerine gelince işi gücü insanlara ilmiyle büyükmemesi, ilmini üstün görmesi, başkalarını cahillikle nitelendirmesi ve kendisini yüce görebilmesi için insanları eksik görmesidir. Bu sayılanlar en kötü ve en şerli özellikleridir. Bu özellikleri kendisinde taşıyanlar önceki âlimleri cahillikle, gafletle ve yanıltı olduklarını nispet etmektedirler. Bu şekilde kendileri için iyi zanda, önceki âlimler için de kötü zanda bulunurlar.

Kendisine fayda veren ilim ehli bu sayılanların tam tersinedir. Kendi nefisleri için kötü zanda, kendilerinden önce gelen âlimler için ise iyi zanda bulunurlar. Geçmiş dönemde yaşayan âlimlerin kendilerinden daha da faziletli olduklarını, onların mertebelerine ulaşmayı bırak, onların denginde ve ya onlara yakın olmaya aciz olduklarını görürler.

İmam Ebu Hanife (ra) kendisine "Alkame ve Esved'den (ra) hangisi daha faziletli?" diye yöneltilen soruya ne güzelde cevap vermiştir:

"Allah'a yemin olsun ki biz onları zikretmeye ehil değiliz ki hangisinin daha da faziletli olduğunu nasıl bilelim."

İbn Mübarek (ra), kendisinden önce âlimlerin ahlakı hatırlatıldığı zaman şu şiiri söylerdi:

"Bizim sözlerimizle onların sözlerini bir saymayın.

Sağlıklı birisi yürüdüğü zaman onu felçli saymayın."

Kendisine fayda vermeyen ilim sahibi, önceki âlimlerden çok konuştuğunu gördüğü zaman Allah katında ilminin ya da derecesinin faziletli olduğunu ve kendisinin özel bir konumda olduğunu zanneder. Onları küçümser ve ilimlerinin az olduğunu görür. Bu zavallı kişi bilmez ki selefin az konuşmasının nedeninin Allah'tan korkması ve takva sahibi olmalarıdır. Eğer konuşmak ve kelamı uzatmak isteselerdi aciz olmazlardı.

İbn Abbas (ra) din konusunda tartışan bir topluluğu işittiğinde şöyle demiştir: "Siz bilmez misiniz? Allah'ın (cc) öyle kulları vardır ki dilsiz olmadıkları halde Allah korkusu onları susturmuştur. Onlar âlim, belağatlı, hür, şerefli ve Allah'ın günlerini bilen kişilerdir. Onlara Allah'ın azameti hatırlatıldığında paçaları tutuşur, kalpleri parçalanır, dilleri tutulurdu. Temiz amellerle Allah'a koşar ve nefislerini aşağıda sayarlardı. Onlar zalime ve hatalıya karşı güçlü ve uyanıktırlar. Tertemiz kişilerdi. İşledikleri çok amelleri çok görmez, az amellerden razı olmaz ve Allah'a amelleriyle minnet etmezlerdi. Ne zaman onlarla karşılaşırsan kederli, üzgün ve korku bulursun."²

İmam Ahmed³ ve İmam Tirmizi⁴, Ebu Umame'den (ra) Nebi'nin (sav) şöyle dediğini rivayet etmişlerdir:

"Hayâ ve susmak imandan iki şubedir."

² (Ebu Nuaym, Hilye, 1/325); (İbn Mübarek, 1595)

³ (5/269)

⁴ (2027) İmam Tirmizi bu hadise hasen demiştir. Hakim bu hadisi rivayet etmiş ve sahih demiştir.

İbn Hibban sahihinde Ebu Hureyre'-den (ra) Nebi'nin (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

“Beyan (açıklama) Allah'tan, susmak ise şeytandandır. Beyan çok konuşmak değil, hakkı söylemektir. Susmak az konuşmak değil, hakkı söylemektir.”⁵

Rasulullah (sav) başka hadiste şöyle buyurmaktadır:

“Üç şey vardır ki kul dünyada bunlarla küçülür, ahirette ise bunlardan daha büyüğünü kazanır. Bunlar; Sıla-i rahim, hayâ ve dili tutmak.”

Avn bin Abdullah (ra) şöyle demiştir: “Şu üç şey imandandır; hayâ, iffet ve dili tutmak. Dili tutmak kalbin düşüncesinden ve amelden alıkoymak değildir. Bunlar ahirette dereceyi artıran, dünyada eksiltten şeylerdir. Ahirette artıran şeyler dünyada eksiltlenlerden daha değerlidir.” Bu hadis merfu' olarak zayıf bir yolla rivayet edilmiştir.

Seleften bazıları şöyle der: “Adamın biri topluluğun yanında oturur da o topluluk adamın dilsiz olduğunu zannederdi. Fakat o Müslüman bir fakihtir.”

Kim selefin değerini anlarsa tartışmadan ve çok konuşmadan uzaklaşır. İhtiyaçtan fazla konuşmamaları dilsizlikten, cehaletten ve noksanlıktan dolayı olmamıştır. Konuşmamalarının nedeni Allah korkusu, takva ve fayda vermeyen hususlardan fayda veren hususlara meşguliyet göstermeleridir. Bu konuşmaları dinin aslından, tafsilatından, Kur'an tefsirinden, hadisten, zühdden, rekaikten, vaazdan, hikemden ve diğer konulardan olsun fark etmez her zaman ihtiyaç miktarında konuşurlardı.

Selefin yolunu kim takip ederse hidayet bulur. Kimde onların dışında bir yol takip ederse çokça soru sormaya, tartışmaya, çekişmeye ve dedikodu yapmaya sebep olur. Herkim de onların faziletli, kendisinin kusurlu olduğunu bilirse onların yoluna yaklaşıp olur.

İyas bin Muaviye (ra) şöyle der:

“Nefsinin kusurunu bilmeyen kimse ancak ahmaktır.”

Ona denildi ki: “Senin kusurun nedir?”

O da: “Çok konuşmak” diye cevap verdi.

Kim kendisinin faziletli olduğunu, selefinde cahil ve eksik olduğunu iddia ederse apaçık sapıklığa ve büyük hüsrana düşmüş olur.

Özetle; fitne döneminde insan kendisinin Allah katında âlim olduğuna ya da kişilerin yanında âlim olduğuna razı olur. Birincisine razı olursa Allah'ın bilmesine yetinsin. Kim de Allah ile kendi arasında bir bağ varsa Allah'ın bilmesi yeterlidir. Kim buna razı olmayıp insanlar katında âlimlerden olmayı kabul ederse Rasulullah'ın (sav) şu sözüne muhatap olur:

“Kim ilmi, âlimlere gösteriş yapmada, sefihlerle çekişmede ve insanların bakışlarını kendisine çevirmek için öğrenirse cehennemde ki yerini hazırlasın.”⁶

Vuheyb bin Verd (ra) şöyle derdi:

“Nice âlimler vardır ki insanlar onlara âlim der. Fakat Allah katında cahil olarak sayılmıştır.”

⁵ (5796)

⁶ (Tirmizi)

Kim insanlar arasında hüküm verme derecesine ulaşmak için nefsinin çaba gösterirse –ki selef döneminde insanlar büyüklük taslamıyor ve büyük olmaya iltifat etmiyorlardı- hayırlı olanı değersiz olanla değiştirmiş ve âlimlerin derecesini zalimlerin derecesine dönüştürmüştür. Bundan dolayı bazı selef âlimleri kendilerine kadılık teklifi edilince yüz çevirmiş ve şöyle demişlerdir:

“Ben bu ilmi nebilerle haşır olunabilmek için öğrendim; meliklerle beraber haşır olunmak için değil. Şüphesiz ki âlimler Nebilerle, kadılarda meliklerle beraber haşır olunacaktır.”

Uzun bir rahatlığa kavuşmak için kısa müddet sabır gerekir. Karşı çıkıp sabretmezse İbn Mubarek'in (ra) dediği gibi “Kim sabredecekse ne kadar da az sabredecektir. Kim sabretmeyecekse ne kadar da az dünyadan faydalananacaktır.” olur.

İmam Şafî (ra) şu şiiri söylerdi:

“Ey nefsim dünya birkaç gün sabırdır,
Müddeti bir dünya kadardır.

Ey nefsim sana düşen dünyaya aldırmamandır,

Çünkü gerçek yaşam ahiret hayatıdır.”

Allah'tan (cc) faydalı ilim istiyoruz. Fayda vermeyecek ilimden, huşu bulmayan kalpten, doymayan nefisten ve icabet edilmeyecek duadan O'na sığınırız.

Allah'ım! Şu saydığımız dört şeyden sana sığınırız. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selâm, Muhammed'e (sav), ailesine ve tüm ashabına olsun.

SEMİNERLERİMİZ BAŞLADI!

HÜZÜN YILI

Bilal Özbuğday

bilalozbugday@takvadergisi.org

Allah'a hamd, Rasulüne salât ve selam olsun. Müşrikler tarafından Müslümanlara uygulanan genel boykot bittikten sonra bi'setin 10. yılında Efendimiz (sav) , eşi Hatice annemizi ve amcası Ebu Talib'i kaybetti. Her ikisi de vefat etmişti. Rasulullah (sav) kendisinin en büyük iki destekçisini aynı yıl içerisinde kaybetmişti. Bundan dolayı bu yıla "Hüzün Yılı" adı verildi. Rasulullah (sav) Hatice annemizi, Mekke'de Hacûn (Cennet'ül Mualla) adı verilen mezarlığa kendi elleriyle defnetti. Rasulullah (sav) Hatice annemiz ile 25 yıl evli kalmış ve peygamberliğin öncesinde de, sonrasında da en büyük destek aldığı kişi olmuştu. İslam davası için malını harcamış, en yalnız anlarında dahi Efendimize arka çıkmıştı. Rasulullah (sav) ise vefatından sonra dahi kendisini unutmamış, unutamamıştı.

Ebu Talib, vefat edeceğinde son anlarında ise şu şekilde bir olay yaşandı.

لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ، جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ
فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ
الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: يَا عَمَّ، " قُلْ: لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ "، فَقَالَ
أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: يَا أَبَا طَالِبٍ،
أَتَرَعْبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ
اللَّهِ يَعْزِضُهَا عَلَيْهِ، وَيُعِيدُ لَهُ تِلْكَ الْمَقَالََةَ،
حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ هُوَ عَلَى مِلَّةِ
عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَأَبَى، أَنْ يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: أَمَّا وَاللَّهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ
أَنْهَ عَنْكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي أَبِي طَالِبٍ، فَقَالَ لِرَسُولِ
اللَّهِ: إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

"Ebu Talib vefat edeceğinde Rasulullah (sav) ona geldi ve yanında Ebu Cehil ile Abdullah b. Ebi Ümeyye'yi buldu. Rasulullah (sav) Ebu Talib'e:

"Amcacığım! 'Lâ ilâhe illallâh' de ki, ben bu söz sayesinde Allah katında senin lehine şahitlik yapayım." buyurdu.

Bunun üzerine Ebu Cehil ve Abdullah b. Ebi Ümeyye:

"Yoksa sen Abdulmuttalib'in dininden yüz mü çeviriyorsun ey Ebu Tâlib!" dediler. Rasulullah (sav) kelime-i tevhidi ona arz etmeye, onlarda o sözlerini tekrarlamaya devam ettiler, nihayetinde Ebu Talib'in onlara söylediği son söz:

"O Abdulmuttalib'in dini üzeredir" sözü oldu ve Lâ ilâhe illallâh demeyi reddetti. Bunun üzerinde Rasulullah (sav): "Vallahi yasaklanmadığım sürece sana istiğfarda bulunacağım" dedi. Ardından Allah Teâlâ: "Kendilerine cehennemlikler oldukları açıkça beyan olduktan sonra akrabaları bile olsa müşrikler için af dilemek ne peygamberlere yaraşır ne de müminlere..." diye başlayan Tevbe suresinin 113. ayetini indirdi.

Bir başka rivayete göre ise şu şekildedir.

"Lâ ilâhe illallâh de ki, ben bu kelime ile kıyamet gününde senin lehine şahitlik edeyim." dedi.

Ebu Talib de:

"Eğer Kureyş'in beni ayıplaması ve "onu buna sevk eden korkudur." demeleri olmasaydı, seni memnun eder ve Lâ ilâhe illallâh derdim." diye mukabelede bulundu. Bunun üzerine Allah: "Şüphesiz ki sen sevdiklerini hidayete eristiremezsin. Fakat Allah dilediğini hidayete eristirir." (Kasas 56) ayetini indirdi.¹

¹ (Müslim)

1) Bu siyer olayından almamız gereken derslerden ilki, İslam dininin ilk dönemlerindeki en büyük destekçilerinden bir tanesinin bir kadın olmasıdır. Hatice annemiz, Efendimize vahiy geldiği andan itibaren desteğini esirgememiş ve sürekli olarak arkasında durmuştur. Vahiy ilk geldiği anda efendimizi teskin eden bizzat kendisi olmuştur.

Efendimize vahiy geldiği zaman korkarak evine geldi. Başına gelenleri anlattıktan sonra, "Bana neler oluyor, Hatice?" diyerek kendinden korktuğunu söyledi. Bunun üzerine Hz. Hatice Rasulallah'ı (sav) rahatlatarak şu sözleri söyledi: "Yemin ederim ki Allah hiçbir zaman seni utandırıp üzmez. Çünkü sen akrabanı gözetirsin, doğru konuşursun, işini görmekten aciz kimselerin elinden tutarsın, yoksulları gözetirsin, misafirleri ağırlarsın, haksızlığa uğrayan kimselere yardım edersin"²

Bu olay bize dava adamı olmak isteyen bir kimsenin evinde de bir dava kadının ihtiyaç olmasıdır. Dava kadını demek, ilmi olan, ezberi fazla, fıkıh, akide tahsil etmiş bir kadın demek değildir. Bu ilimleri okumak ve tahsil etmek elbette mühimdir. Ancak bir kadının dava kadını olması bu kıstaslar ile ölçülmez.

Dava kadını, erkek davet sahasından evine döndüğünde kocasını rahatlatan, az bilgisiyle de olsa eşine nasihat eden, dava hususunda kocasının gayretini diri tutmaya çalışan kadındır. Dava kadını, erkeğini dünyalıklar ile sürekli boğmak suretiyle kocasına masraf çıkarmayan, ortaya konulması gereken emeğin büyük bölümünü, İslam için koymaya çalışan bir ailenin yapı taşıdır. Dava kadını, İslam'a hizmet ettiğinden dolayı evini yer yer ihmal eden kocasını anlayışla karşılayan mızızlanmayıp, dırdır etmeyen

kadındır. Kocasının misafirlerine yüzünü ekşitmeden, rahatsızlık duymadan ve rahatsız etmeden hizmet eden kadındır. Çünkü dava evleri geleni, gideni bol, yiyeni, içeni çok olan evlerdir.

2) Rasulallah (sav) ile Hatice (ra) arasındaki evlilikten öğreneceğimiz bir duygu ise vefa duygusudur. Efendimiz güzide eşini kaybettikten sonra dahi asla unutmadı, unutamadı. Sürekli annemizi andı durdu. Hatta öyle ki Aişe annemiz, hayatta olmadığı halde efendimizi en fazla kıskandığı kişi Hatice annemizdi. Rasulallah (sav), son derece vefalı bir kimseydi. Hatice'nin (ra) İslam dinine ve kendisine yapmış olduğu iyilikleri asla unutmadı. Bir yaşlı kadına Rasulallah (sav) ikram etti. Bunun sebebi sorulduğunda ise Hatice'nin (ra) zamanında o kadının kendilerine gelip gitmesi olduğunu söyledi.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: "اسْتَأْذَنْتُ هَالَةَ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ أُخْتُ خَدِيجَةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ فَعَرَفَ اسْتِئْذَانَ خَدِيجَةَ فَأَرْتَا عَ لِيْذَلِكَ، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ هَالَةَ"، قَالَتْ: فَغَرْتُ، فَقُلْتُ: مَا تَذْكُرُ مِنْ عَجُوزٍ مِنْ عَجَائِرِ قُرَيْشٍ حَمَرَاءِ الشَّدَقَيْنِ هَلَكْتُ فِي الدَّهْرِ قَدْ أَبْدَلَكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهَا"

Aişe'den (ra) rivayet edildiğine göre o şöyle dedi; "Hatice'nin kız kardeşi Hale binti Huveylid Rasulallah'ın (sav) yanına girmek için izin istedi. Rasulallah (sav), Hatice'nin izin istemesini hatırladı. Bundan memnuniyet duyarak; "Allah'ım Huveylid'in kızı Hale!" dedi. Bende kıskandım. Ve şöyle dedim; "Allah sana yerine daha hayırlısını vermişken, kaç zaman önce ölmüş Kureyş'in koca karılarından çenelerinin içi kırmızı bir koca karıyı anıp duruyorsun!"³

² (Buhari)

³ (Buhari)

İşte Rasulullah'ın (sav) vefası böyledir. Bir başka hadiste bize Rasulullah'ın (sav) annemizi unutmadığını gösterir.

عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا غَرْتُ عَلَى نِسَاءِ النَّبِيِّ إِلَّا عَلَى خَدِيجَةَ، وَإِنِّي لَمْ أُدْرِكْهَا، قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ، فَيَقُولُ: أَرْسَلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةَ، قَالَتْ: فَأَغْضَبْتُهُ يَوْمًا، فَقُلْتُ: خَدِيجَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: "إِنِّي قَدْ رَزَقْتُ حُبَّهَا"

Aişe (ra) şöyle der; Rasulullah'ın (sav) eşlerinden görmediğim halde Hatice'den başkasını kıskanmadım. Rasulullah (sav) bir koyun kestiğinde "Hatice'nin arkadaşlarına da gönderin" derdi. Bir gün bende kızdım ve "Hatice!" dedim. Rasulullah (sav) ise "Ben onun sevgisi ile rızıklandırıldım." buyurdu.⁴

3) Kişi sevdiği kimseye hidayet edemez. Rasulullah (sav) en büyük desteği gördüğü amcasının gözleri önünde cehenneme gitmesinden üzgündü. Ancak kişi sevdiğine hidayet edemezdi. Efendimiz sadece doğru yolu göstermek ile mükellefti. Müslümanlar içinde aynı husus geçerlidir. Bazen çok sevdikleri anneleri babaları haktan ve hakikatten yüz çevirmektedirler. Çok sevdikleri çocukluk arkadaşları, bazen eşleri olabilmektedir bu kimseler. Ancak kişi sevdiğine, istediğine, murad ettiğine hidayet edemez. Ancak o kimseye yol gösterebilir.

Allah Teâlâ peygamberimize hitaben şöyle buyurmaktadır;

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

"Şüphesiz sen sevdiğin kimseyi doğru yola iletemezsin. Fakat Allah, dilediği kimseyi doğru yola erdirtir. O, doğru yola gelecekleri daha iyi bilir."⁵

Bir başka ayette ise şu şekilde hidayeti peygamberimize izafe etmektedir.

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

"Şüphesiz ki sen doğru yola iletirsin."⁶

İlk ayette Rasulullah'a (sav) hidayet etmeyi nefyederken, ikinci ayette ise ispat etmektedir. Bunun sebebi hidayetin ikiye ayrılmasındandır.

- a) Hidayeti Tevfik
- b) Hidayeti İrşad

Hidayeti tevfik, kişinin tamamen hidayet bulmasıdır. Hidayeti irşad ise doğru yolu göstermektir. Bir kimsenin size bir adres sorduğunu düşünün. O adresi sizin tarif etmeniz irşad, o kimseyi elinden tutup o adrese kadar götürmeniz tevfiiktir. İşte kişinin hidayetinde nihayete varması Allah'ın elindedir, onun emrine bağlıdır. Kullar ise sadece yolu gösterebilirler.

4) Kişi için son an önemlidir. Kişinin yapmış olduğu iyiliklerin tamamı kişinin iman üzere ölmesi ile değer kazanır. Kişi eğer imanlı bir fert değilse yapmış olduğu iyiliklerin karşılığını tamamen alamayacaktır. Ebu Talib birçok Müslümandan daha fazla İslam'a faydası olan bir kişiydi. Ancak son anında iman etmemiş olması, iman üzere bir hayat yaşamamış olmasından ötürü yapmış olduğu onca iyiliğin karşılığını alamayacaktır.

Rasulullah (sav), şöyle buyurmaktadır; "...Şüphesiz ki ameller, son hâle göredir."⁷

5) Ehli Sünnet, bir kişinin mümin olabilmesi için kalbi ile inandığı hakikati bir özü yoksa dili ile de söylemesini şart koşturmuştur.

⁴ (Müslim)
⁵ (28/ Kasas 56)

⁶ (42/ Şura 52)
⁷ (Buhari)

Ebu Talib, Allah Rasulü'nün (sav) hak olduğunu kalbi ile biliyordu. Çünkü kendisine ait olduğu rivayet edilen bazı Arap şiirlerinde şöyle söylemektedir.

ولقد علمت أن دين محمد ... من خير أديان البرية ديناً
لو لا الملامة أو حذار مسبة ... لرأيتني سمحاً بذاك مبيناً

"Yemin ederim ki, Muhammed'in dininin

Yeryüzündeki tüm dinlerden daha hayırlı olduğunu bilmişimdir.

Kınanma ve ayıplanma olmasaydı

Beni o dine karşı gayet hoşgörülü bulurdun."

Ama o inandığı bu gerçeği dili ile söylememiş bu nedenle de kâfir kabul edilmiştir.

6) Bu olayda karşımıza çıkan hususlardan birisi de Allah Teâlâ'nın dinine bazen kâfirler eliyle de yardım edeceği.

İslam'ın duyurulması, İslam'ın yayılması ve propagandasının yapılmasını bazen istemeseler de kendi ağızlarıyla yapmaktadırlar. Bununla Allah Teâlâ dini desteklemektedir.

Firavun ile Musa aleyhisselam kıssasında da aslında buna rastlamaktayız. Sihirbazlar öncelikle insanları ikna etmek, Musa aleyhisselam'ın mucizelerini boşa çıkarmak için gayret verirken bir anda iman etmek suretiyle dinin güçlenmesine sebep oldular. Firavun, tüm düzeni ayarlamış, Musa aleyhisselam'ı mağlub etmenin planlarını yapmakta iken her şey onun aleyhine bir anda dönüverdi. Allah onun eliyle dinine yardım etti.

TAKVA YOUTUBE
KANALINA **ABONE** OLARAK
BİZE DESTEK
OLABİLİRSİNİZ

ABONE OL

ÇOCUĞUN DÜNYASINDA OYUN VE ÖNEMİ

Meryem Hafsa

Oyun; çocuğun hayal dünyasının dışı vurumu, günlük hayatta maruz kaldığı stresin, haksızlıkların, psikolojik veya fiziksel şiddetin ağırlığını üzerinden attığı bir terapi biçimidir. Yetişkinlerin aksine oyun, çocuk için bir süreliğine eğlence amaçlı kullanılan bir araç değil, adeta bir yaşam biçimidir. Bu süreç çocuğun anne yanında kordonu ile oynamasıyla başlar, okul öncesi dönemde artış gösterir ve bütün çocukluk dönemine yayılır.

Oyun; çocuğu sosyal hayata hazırlar, duygularını ifade etme imkânı verir, hayal/kurgu gücünü geliştirir. Aynı zamanda bir işe başlayıp bitirmeyi, kurallara uymayı, paylaşmayı, kazanıp kaybetmeyi çocuk oyun ile deneyimler. Ebeveynler için oyun aynı zamanda bir eğitim aracıdır. Çocuğa kazandırılmaya çalışılan davranışlar oyun vasıtasıyla kazandırılabilir. Oyun çocukta fiziksel aktiviteyi artırır, ince ve kalın motor gelişimini destekler. Yine oyun sırasında tekrarlanan gerçekteşmesiyle, deneme yanılma yolu ile kalıcı bilgiye ulaşılır. Nitekim kalıcı bilginin sağlanmasında tekrar çok önemlidir. Hâsılı oyunun çocuğun biyolojisi-ne ve psikolojisine sağladığı fayda oldukça fazladır. Ebeveynler olarak bize düşen bu konuya gerekli önemi gösterip bilinçlenmek ve oyun çağındaki çocuklarımıza nasıl bir yaklaşımda bulunacağımızı, onlarla nasıl oyun oynayacağımızı bilmektir.

Ebeveynlerin özellikle okul öncesi dönemde çocuklarının oyunları için zemin hazırlaması, çocuğun istediği bir zamanda

yine onun istediği biçimde oyunlar oynayarak kaliteli bir zaman geçirmesi çocuğun gelişimine katkı sağlayacak, ebeveynine olan güven ve bağlılığını arttıracaktır. Kaliteli zaman geçirmek demek hem çocuğun hem ebeveynin zevk aldığı, kendilerini tamamen oyuna odakladıkları zaman dilimleridir. Bu süre on beş dakikada, bir saatte sürebilir. Burada önemli olan, bu aktivitenin her gün tekrar edilmesi ve çocuğun anne babasıyla birliktelik ihtiyacının karşılanmasıdır. Eğer çocuk ebeveyni ile oynadığı oyundan sonra kendisi bir oyun kurup tek başına veya kardeşleri ile oynamayı tercih ediyorsa, geçirdiği o süre ona yetmiş bu anlamda doymuş demektir. Ebeveynin; çocuk oyun oynarken oyununu bölmemesi, oyununa, dolayısıyla hayal gücüne saygı duyması, beraber oyun oynarken çocuğun ona biçtiği rolü kabul edip tamamıyla kendini oyuna vermesi gerekir. Bazen çocuklar oyun oynarken yalnızca tanıklık edilmesini ister, işte o takdirde ebeveynin çocuğu yalnızca izleyerek oyun sonunda oyunla ilgili sorular sorarak geri bildirimde bulunması gerekir.

Yaş ve Gelişim Özelliklerine Göre Oyunlar Nelerdir?

Serbest Oyun; Çocuğun gelişimine katkı sağlayan en faydalı oyun, çocuğun hayal gücüyle kurguladığı serbest oyundur. Bu oyun çeşiti her yaş grubu için geçerlidir. Bu oyunda çocuk, oyunu ve gidişatı kendisi belirler. İşte serbest oyunla günlük yaşamda karşılaştığı hadiseleri tolere etmeye çalışır. Bu anlamda serbest oyun, çocuğun gelişimine katkı sağlayan en önemli oyun çeşididir. Örneğin; bebek beklenen yahut yeni doğan bebeğin bulunduğu evlerde çocuk bebek olmak isteyebilir, bu şekilde oyunlar oluşturabilir. Kardeş kıskançlığı olan bir çocuk bu kıskançlığı kardeşine zarar verdiği oyunlar kurgulayarak atmaya çalışacaktır. Veya dışarıda akran zorbalığına maruz kalan bir çocuk, evde herhangi bir oyuncağını o kişinin yerine koyup oluşan stresini oyunda o oyuncağa zarar vererek atmaya çalışacaktır.

Yalnızca karşılaştığı olumsuzlukları değil, olumlu, kendisini etkileyen hadiseleri de oyuna aktarabilir. Örneğin; gittiği bir geziyi, arkadaşının ona olan güzel davranışını, öğretmeniyle kurduğu güzel iletişimi oyuna aktarır ve tekrarlayarak kalıcı hale getirir.

Bunun dışında araştırmalara göre özellikle bir yaşına kadar bir bebeğin neredeyse tek oyuncağı ve oyun arkadaşı annesidir. Annesinin onunla kurduğu iletişimi, el yüz hareketleri, söylediği ninniler bebeğin güvenle annesine bağlanmasına ve ileride kuracağı ilk cümlelerin kelimelerini öğrenmesine vesile olacak, zihinsel gelişimine katkı sağlayacaktır. Bunun dışında 3 yaş sonrası taklit oyunları, 4-5 yaş grubunda hayali oyunlar, 5-6 yaş hayali oyunlarla birlikte kurallı oyunlara ilgi duyulduğu saptanmıştır.

Taklit oyunlarında çocuk, sosyal çevresinde gördüğü meslek gruplarını yahut kişileri taklit ederek kendine oyunlar oluşturur. Hayali oyunlarda ise çocuk, çoğu zaman hiçbir materyale ihtiyaç duymaksızın tamamen hayal gücünü kullanarak oyunlar oluşturur. Hayali içilen çaylar, kahveler kullanılan uçaklar ve otobüsler bunlardan bazılarıdır. Kurallı oyunlar da belli kurallar içeren kutu oyunları, dama, isim-şehir, yap-boz gibi oyunlardır. 6 yaş sonrası okul çağındaki çocuklar genellikle yaşlılarıyla oynamayı tercih eder fakat bu ebeveynin onunla oyun oynayarak vakit geçemeyeceği anlamına gelmez. Ebeveynlerin çocuklarıyla her yaşta kaliteli zaman geçirmesi, ilgi ve gözlemleri çocuklar için çok değerlidir.

Burada şunu da belirtelim ki oyun denilince akla ilk gelen dijital oyunlar çocuğun gelişimine katkı sağlamak şöyle dursun gelişimini olumsuz yönde etkiler. Dolayısıyla burada kastımız kesinlikle dijital oyunlar değildir. Çocukların mümkün olduğunca ekranlardan ve bu tür oyunlardan uzak tutulması gerekir. Bu konuda daha geniş bilgi için 7. sayımızda yer alan "Dijital

bağımlılığın çocuklar üzerindeki etkileri" başlıklı yazıya bakılabilir.

Beton binaların bu denli çoğalmadığı, adı sosyal medya olup insanı her geçen gün yalnızlaştıran platformların bulunmadığı, anne babamızın gönül rahatlığıyla bizi sokaklara gönderecek kadar insanlığın henüz azgınlaşmadığı çocukluk dönemimize bir bakalım. Hepimizin aklında kalan oyun hatıralarımız vardır ve bunun zihinde kalıcılığı o oyunu oynarken ki yaşadığımız yoğun duygulardır. Çocuklarımız bugün maalesef bu oyunların çoğuna yabancılar ve küresel güçlerin her gün yenisini ürettiği dijital oyunlar üzerinde yoğunlaşıyorlar. Oysa çocuklarımızla yeteri kadar ilgilenip oyunları için uygun ortamlar oluşturduğumuzda onlarla bizzat oyunlar oynayıp bu ihtiyaçlarına karşılık verdiğimizde onların fitratına hitap etmeyen böylesi suni oyunlara tevessül etmeyeceklerine şahit olacağız.

Oyuncak Seçiminde Nelere Dikkat Edelim?

Konu oyun olunca oyuncak konusuna değinilmediğinde mesele eksik kalacaktır. Çocuklarımıza oyuncak alırken mutlaka yaş ve gelişim özelliklerine göre ve en önemlisi ilgi alanlarına göre oyuncak alınmalıdır. Bu yapılmadığında oyuncaktan beklenen fayda sağlanamaz ve ilgisini çekmediği için veya yaşının üzerinde, altında oyuncaklar olduğu için kısa süre sonra çocuk o oyuncağı bırakacaktır. Aynı zamanda oyuncağın çok alınmaması belirli zaman aralıklarında ve makul fiyatlarda alınması uygundur. Oyuncağı çocuğa karşı ödül yahut ceza aracı olarak kullanmamak gerekir. Son olarak oyuncak seçiminde gerçek yaşamla alakalı olmayan havyanlar, yaratıklar alınmamalı bilakis çocuğun dış dünya ile bağlantı kurabileceği gerçek yaşamda karşılığını bulabileceği oyuncaklar tercih edilmelidir.

HİCRİ TAKVİM

KASIM 2021

Rebiûlevvel 1443

Rebiûlahir 1443

PAZARTESİ	SALI	ÇARŞAMBA	PERŞEMBE	CUMA	CUMARTESİ	PAZAR
1 25	2 26	3 27	4 28	5 29	6 30	7 1
8 2	9 3	10 4	11 5	12 6	13 7	14 8
15 9	16 10	17 11	18 12	19 13	20 14	21 15
22 16	23 17	24 18	25 19	26 20	27 21	28 22
29 23	30 24					

*Hicri Ayların 29. Günü Gelecek Olan Ayın Hilali Gözetlenmelidir.

CASUS YAZILIM PEGASUS

Burak Eryılmaz

Bu ay yazımızda Fransa Cumhurbaşkanı Emanuel Macron'un telefonuna sızdığı söylenen, Cemal Kaşıkçı cinayetinde etkisi olduğu iddia edilen ve 34'den fazla ülkeden 600'den fazla hükümet yetkilisi ve muhalif siyasetçiye ait telefonların dinlendiği iddia edilen Pegasus casus yazılımından bahsedeceğiz. Pegasus casus yazılımından bahsetmeden önce casus yazılım ne demek ona bakalım.

Casus yazılım kullanıcının izni ve bilgisi olmadan cihaza yüklenen ve yine kullanıcı izni ve bilgisi olmaksızın kullanıcının verilerini, bilgilerini toplayan yazılımlardır. Herhangi bir amaç için bu verileri, bilgileri toplayabilirler. Bu bilgi toplama işlemi reklam firmalarına, veri firmalarına veya herhangi bir kuruluşa, kişiye satmak için olabilir. Veya istihbarat örgütleri, devletlere bilgi sağlamak içinde toplanabilir bu bilgiler. Reklam firmasına bilgi sağlamak için kullanılan bir casus yazılım ile devletlere bilgi sağlamak için kullanılan bir casus yazılım arasında ki en belirgin fark devletlere bilgi sağlayacak olan yazılımın çok daha gelişmiş olmasıdır. Pegasus casus yazılımı da bu bahsettiğimiz devletlere bilgi sağlayan gelişmiş yazılımlardan biri.

Pegasus İsrailli NSO Group isimli firmanın yapmış olduğu bir yazılım. Firma internet sitesinde kendisini şöyle tanıtıyor; "NSO, devlet kurumlarının dünya çapında binlerce hayat kurtarması

için terörü ve suçu önlemesine ve soruşturmasına yardımcı olan teknolojiler oluşturur."

Pegasus, bahsettikleri bu teknolojilerden biri. Şirketin kendini tanıtımından da anladığımız üzere NSO ürünlerini devlet kurumlarına satıyor. İstihbarat örgütlerine, emniyet birimlerine, devletlere bu teknolojileri satıyorlar. Amaçlarının suçu önlemek vesaire olduğunu söylese bile teknolojiyi satın alan kuruluş istediği şekilde kullanabiliyor. Yani alan istihbarat örgütü veya başka bir kurum kendisince terörist olarak gördüğü bir kişiyi takibe alabilir. Ki çoğu devletin kendisine muhalif, sisteme muhalif olan kişileri terörist diye adlandırdığı düşünülünce kime göre neye göre teröristleri takip ediyorlar diye düşünüyor insan. Fas istihbarat servisinin Fransa Cumhurbaşkanı Pegasus uygulaması ile takibe almaya çalıştığını düşünecek olursak terörist teriminin ciddiye alınmadığını ve her ülkeye ve zamana göre değiştiğini söylemek çok zor değil.

Pegasus uygulamasının birçok kişiyi dinlediği iddia edildikten sonra NSO şirketi konu hakkında açıklama yaptı. Kısaca biz dinlemiyoruz, sistemi müşteri çalıştırıyor, o dinliyor bizim erişimimiz yok, biz sadece potansiyel suçluların takibini (konum, kamera, mikrofon, mesaj erişimi vb.) sağlıyoruz, minvalinde bir savunma yaptı.

NSO Group yeni bir şirket değil. 2010 yılından beri hizmet veren bir şirket. Pegasus casus yazılımının adı da ilk defa duyulmuyor. Daha önceleri de gündeme geldiği oldu.

Casus yazılımlar her ne kadar kullanıcının izni ve bilgisi olmadan yükleniyor olsa da genelde kullanıcının etkileşimi gerekiyor cihaza yüklenmesi için. Mesela kaynağını bilmediğiniz bir

mail gelir size ve ona tıklarsınız o şekilde casus yazılım cihazınıza yüklenir. Veya kaynağını bilmediğimiz bir uygulama indiririz oradan yüklenir. Korsan oyun, film indirmesi yaparken oradan cihaza yüklenir. Bütün bu durumlarda kullanıcının etkileşimi gereklidir. Kullanıcının etkileşimi olmadan yüklenmez bu durumlarda. Bir şekilde kullanıcının tıklaması, indirmesi gerekmektedir. Yalnızca kullanıcı bunları yaparken arkada casus yazılımın yüklendiğini bilmez. Zaten bilecek olsa etkileşimi (maili açmaz, kaynağını bilmediği uygulamayı indirmez vb.) vermez.

İşte burada Pegasus casus yazılımının yüklenmesi için bunların hiçbirine gerek yok. Sıfır tıklama (zero click) saldırısı yapıyor. Yani kullanıcının etkileşimi olmadan cihaza yüklenebiliyor.

Pegasus daha öncede gündeme gelmişti demiştik. Gündeme geldiği olaylardan biri şuydu; Whatsapp uygulamasına bir whatsapp araması geliyor. Kullanıcı bu aramayı açmasa bile Pegasus yazılımı cihaza yükleniyor. Kullanıcının etkileşim kurmasına gerek yok yalnızca arama gelmesi yetiyor. Temmuz ayında tekrar gündeme gelme sebebi ise şu oldu;

iMessage uygulamasında bulunan bir açığı kullanarak birçok Apple cihazına sızıldı. iMessage uygulamasına bir mesaj geliyor. Ve bu mesajı almanız yeterli oluyor cihaza sızılması için. Ve iddia edilen durum şuydu cihaza format dahi atılsa Pegasus cihazda bulunmaya devam ediyor. Yani Pegasus yazılımından kurtulmanın hiçbir yolu yoktu. Korunmanında bir yolu yoktu sonuçta sizin bir etkileşim vermenize gerek yoktu, yalnızca iMessage uygulamasından cihazınıza sızmak isteyen Pegasus kullanıcısının bir mesaj yollaması yetiyordu. Bu bir sistem

açığı olduğu için ve cihaza reset dahi atılsa silinmediği için tek çözüm telefonu değiştirmek olarak gözüküyordu. Apple yapılan haberlere göre yaklaşık iki ay sonra tüm cihazlarına güvenlik güncellemesi getirdi ve bulunan açığı düzeltti.

Pegasus bunu uygulama açıklarından, işletim sistemi açıklarından yararlanarak yapıyor. Uygulamada, işletim sisteminde açığı arıyor buluyor ve o açığı kullanarak cihaza sızıyor. Bu açıkları uygulama sahipleri, işletim sistemleri düzelttiğinde problem ortadan kalkıyor o an için ama güncelleme gelene kadar sızılan cihazlar elde edilen verilere çözüm olmuyor. Yalnızca daha fazla cihaza sızılmasını engelliyor. Ve bu hep sürüp duruyor. Açık aramaya devam ediliyor. Bulunan açıklar ile cihazlara sızılıyor. 2019 yılında Whatsapp uygulamasında açık bulunup sızıldı, 2020 yılında Apple music uygulamasında 2021 yılında iMessage uygulamasında açık bulunup cihaza sızıldı. Uygulama sahipleri, işletim sistemi sahipleri güvenlik açıklarını güncellemeler ile düzeltse bile yeni açıklar bulunmaya devam ediyor. Bazen NSO şirketi bulup bu açıkları bazen bir başkası bulup şirketlere bu açıkları verir. Böylece devam edip duruyor açıklardan fayda sağlanması. Şu an için açıkların düzeltildiğini sistemlerin güvenli olduğunu biliyoruz en azından tekrar açık bulunana kadar.

Şimdi bunları duyunca insanın aklına şu sorular geliyor;

Telefonumda Pegasus var mı? Nasıl korunacağım Pegasus yazılımından?

Sırayla bilgimiz dâhilinde Allah'ın izniyle cevaplamaya çalışalım.

Pegasus telefonumda var mı sorusu zor bir soru. Yazılımın bulunduğu telefonlarda bile var olup olmadığını anlamak için çok fazla inceleme yapılıyor bunların sonucunda belki fark edilebiliyor. O zaman bu soruya evet veya hayır dememiz pek mümkün gözüküyor. Ama şöyle bakalım duruma;

NSO şirketi iddialar ortaya atıldıktan sonra kendilerinin işlerini doğru yaptıklarını iddia etmek amacıyla 2016 yılından beri 5 müşterinin lisansını kural dışına çıktığı için iptal ettiklerini ve bundan dolayı 100 milyar dolar kayıp ettiklerini söylediler. Şimdi 1 müşterinin Pegasus lisansını alması için ortalama 20 milyar dolar vereceğini hesap edebiliriz buradan. Yani şunu düşünelim benim takibim, benim hakkımda bilgi toplanması 20 milyar dolar eder mi? Birileri benim hakkımda bilgi edinmek için yüksek meblağ para verir mi? Veya birilerinin benim hakkımda bilgilere erişmesi için para vermesine gerek var mı? Bu sorulara vereceğimiz cevaplara göre en azından Pegasus yazılımının cihazımızda olup olmama ihtimaline karşı bir fikir edinebiliriz. Benim ne yaptığım nerede olduğum belli, bilgilerimi zaten kendim internete yüklüyor paylaşıyorum diyorsanız zaten Pegasus ihtiyacı olduğu söylenilemez takibiniz için. Yani aslında devletler için önem teşkil eden biriyseniz (ki öyle biri zaten bilgilerini gizli tutacağı, güvenliğe dikkat edeceği için) devletler sizin için bu parayı verebilir ve bu yüzden Pegasus yazılımı için endişe edebilir, var olma ihtimalini göz önünde bulundurabilirsiniz Allah en doğrusunu bilir. Tabii şunu unutmamak lazım Cemal Kaşıkçı cinayetinde Cemal Kaşıkçının telefonu ile değil Cemal Kaşıkçı ile irtibat halinde olan bir gazetecinin telefonuna Pegasus yazılımı yüklenerek Cemal Kaşıkçının hareketlerinin (gazeteci ile yaptığı mesajlaşmalar ile) takip edildiği iddia edildi.

Peki, nasıl korunacağız bu zararlı casus yazılımdan diyecek olursanız bu da pek mümkün gözüküyor. Sizin etkileşiminizi kullanarak değil de uygulamanın veya sistemin açıklarını kullanarak telefona sızdığından kullanıcının değil firmanın önlem alması gerekmektedir. Whatsapp üzerinden bir açıksa Whatsapp açığı kapatmalı iOS işletim sisteminde bulunan bir açıksa Apple bu güvenlik açığını kapatmalı.

Biz zaten bütün bilgilerimizi internete paylaşırsak, gizlice toplanmasına izin dahi vermeden paylaşımını kendimiz yaparsak ister Pegasus olsun ister olmasın hakkımızda birçok bilgiye erişebilirler. Eğer özelimizi telefonlarımızdan, bilgisayarlarımızdan saklarsak ister Pegasus olsun ister başka bir casus yazılım olsun bizim hakkımızda cihazlar ile bilgi toplayamazlar inşaallah. Paranoyak olmayalım tedbirimizi alalım.

“Onlar tuzak kurdular. Allah da tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.”¹

¹ (3/Al-i İmran 54)

TAVSİYE KİTAP

Abdullah Talip

Hadis Karşıtları Ne Yapmak İstiyor?

YAZAR: Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandamir

YAYIN EVİ: Tahlil

SAYFA: 484

Sünnet olmasaydı, hiçbirimiz Kur'an'ı anlamazdık.” diyen İmam Ebu Hanife ne güzel söylemiştir.

Tarih boyunca İslam karşıtları ve düşmanları her dönem farklı söylemlerle ve planlarla İslam'a ve Müslümanlara kara leke atmanın ve kafa karıştırmanın derdine düşmüş ve her dönemde yaptıkları gibi bu dönemde de yapmaya devam etmektedirler. Akıllarının ön gördüğü şekilde Kur'an'dan kendi fikirlerine göre manalar ve anlamlar yükleyerek ayetleri yalanlamaya, inkâr etmeye, küçümsemeye, aralarında güya çelişkilerin olduğunu iddia ederek taraftar toplamanın derdine düşmüşlerdir. Bu grup dönem dönem başarılı olsa da İslamî kimliği taşıyan ve muhafazakâr toplumlarda başarılı olmamıştır.

Misyoner tağutlar tarafından yönlendirilenler başka tuzaklar edinmenin yollarını arayarak Kur'an'ın yaşanırılığını ortaya koyan, mücmel konuları beyan eden, ayetleri şerh eden hadislerle gözlerini dikerek, sünnet ve hadis olmadan İslam'ın olabileceğini söylemekte ve büyük gayretlerde bulunmanın derdine, tasasına düşmektedirler.

Bu topluluk, Kur'an'ı inkâr etmemesi, yalanlamamasından dolayı kendi fikirleriyle, mantıklarıyla muhafazakâr kesimin dikkatini çekmeyi başarmış, her geçen gün ise attıkları fitne rüzgârı her yere ulaşmaya devam etmekte ve en üzücü de bu rüzgârdan kesim kesim muvahidlerde etkilenmektedir.

Hadissiz Kur'an'ı anlamak mümkün değildir. Kur'an'ı kerimde o kadar ayetler var ki hadisler olmadan doğru anlamak imkânsızdır. Bu yüzden istikamet üzerine yaşamak isteyenler, hadislerle ihtiyaç duyarlar.

İslam dininin iki tane olmazsa olmaz kaynağı vardır. Bu kaynaklardan bir tanesini egale etmek dini yok etmek anlamına gelir. Bu kaynaklardan birincisi; Kur'an, ikincisi ise hadis ve sünnettir. Allah (cc) birçok ayette Rasulullah'a itaat edilmesini emretmiştir. Bunlardan bazıları şunlardır;

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا عَلَيْهِمْ حَفِظًا أَرْسَلْنَاكَ

"Kim Resul'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Yüz çevirene gelince, seni onların başına bekçi göndermedik!"¹

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

"(Resulüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir."²

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

"Allah ve Rasulü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur."³

Bu ve birçok ayette Rasulullah'a itaat edilmesini emreden ayetler olmasına rağmen hadislerin bağlayıcılığını kabul etmeyenler, fersah fersah dinden uzaklaştığını da bilmeleri gerekmektedir. Aslında hadis inkârcılığının olacağını Allah Rasulu (sav) yıllar öncesinde haber vermiş ve ümmetini şu şekilde sakındırmıştır:

¹ (4/Nisa, 80)

² (3/Al-i İmran, 31)

³ (33/Ahzab, 36)

"Şunu iyi bilin ki, bana Kur'an-ı Kerim ile birlikte onun bir benzeri daha verilmemiştir. Evet, şunu iyi bilin ki, pek yakında koltuğuna kurulmuş karnı tok bir adam çıkacak ve şöyle diyecek: 'Şu Kur'an'a sarılın; onda helal olarak bulduğunuz şeyleri helal, haram olarak bulduğunuz şeyleri de haram bilin!' 'Şunu iyi bilin ki, ehli eşek eti, yırtıcı hayvanlardan köpek dişi olanların eti, önemsiz olan yitiklerin dışında, zimmilerin kaybettiği şeyler size helal değildir.'⁴

"Herhangi birinizi rahat koltuğuna yaslanıp da kendisine benim emrettiğim veya yasakladığım bir şey geldiği zaman: 'Biz Kur'an'dan başka bir şey bilmeyiz. Allah'ın Kitabı'nda ne bulursak ona uyarız' derken kesinlikle bulmayayım.'⁵

Bu ay Allah'ın inayetiyle kitap tanıtımında Mehmet Yaşar Kandemir Hocanın ele aldığı "Hadis Karşıtları Ne Yapmak İstiyor" adlı kitabı olacaktır. Yazar bu kitabı hadis inkârlarına reddiye babından yazmamıştır. Kendisinin de belirttiği üzere "Bu kitap hadis karşıtlarını ikna etmek için değil, din kardeşlerimi onların tuzağına düşmekten korumak için yazıldı." diyerek asıl maksadını beyan etmiştir.

Yazar, kitabı oldukça her kesimin rahatlıkla okuyacağı bir üslupla yazmıştır. Konu konu her meseleyi okurları sıkmadan ele almış, ayetler, hadisler ve âlimlerin sözleriyle de görüşlerini desteklemiştir. Kitabın içeriği 18 farklı konu ile hadis karşıtlarının ne yapmak istediğini ve onlara nasıl mücadele edileceğini izah edilmiştir.

Kitap iyi okunup tahlil edildiğinde;

1) Hadis ve sünnetin vazgeçilemeyeceği, bunlar olmadan İslam dininin inşa edilemeyeceği anlaşılmakta ve hadis inkârcıların tuzaklarının ne olduğu anlaşılabacaktır.

2) Kur'an bize yeter' iddiasının boş olduğu, aklen ne naklen mümkün olmayacağı anlaşılabacaktır. Kur'an'ın korunduğu gibi hadislerinde korunduğu açıklanmakta, ayetler ve hadisler ışığından delillerin olduğu bildirilmekte, Rasulullah'ın (sav) görevi sadece tebliğ olmadığı vurgulanmaktadır.

3) Sünnetinde vahiy olduğunu bildirenin Allah olduğu, Rasulullah'a itaatin Allah'a itaat olacağı, hadislerinde tek başına delil olacağı; hadislerin devre dışı bırakıldığında birçok ibadetin nasıl yapılacağı bilinmeyeceği bildirilmektedir.

4) Ebu Hureyre (ra) ve İmam Buhari'ye (ra) atılan iftiraların yalan olduğuyla alakalı hususların ortaya çıkması.

5) İsra ve mi'rac hadisinin doğru olduğu, şefaatin ispatı, kabir azabının varlığı, Mehdi'nin (as) zuhur edeceği, ahir zamanda İsa'nın (as) nuzul edeceği, cin ve şeytanın varlığı, İmam Buhari ve Müslim'e yapılan tenkitlerin durumlarından haber edilmektedir.

Rabbim bizleri hadis karşıtların hilelerinden ve tuzaklarından emin eylesin.

Amin

⁴ (Ahmed bin Hanbel)

⁵ (Ebu Davud)

Yıllık Abonelik

Kargo Dahil

140.00₺

ŞİMDİ ABONE OL

0552 822 74 42

Görüş ve Önerileriniz İçin

editor@takvadergisi.com

ABONELİK İÇİN

✉ editor@takvadergisi.org ☎ 0552 822 74 42